

čtvrtletník ASC DUKLA, TJ Dukla Praha a UNIASK ČR

KŘEŠT kalendáře DUKLA 2011

Narozen: 18. srpna 1977
v Ostrově nad Ohří
Sport: běh na lyžích
Trenér: Miroslav Petrásek
Oddíl: Dukla Liberec
V ASC DUKLA: od 1. června 2010

LUKÁŠ

Bauer

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY:

2010

- 3. místo, ZOH Vancouver, 15 km bruslením
- 3. místo, ZOH Vancouver, štafeta 4× 10 km
- 1. místo, Tour de Ski
- 2. místo, v celkovém pořadí SP

2009

- 2. místo, MS v Liberci, 15 km klasicky

2008

- celkový vítěz Světového poháru
- 1. místo, Tour de Ski

2007

- 5. místo, MS v Sapporu, 50 km klasicky

2006

- 2. místo, ZOH Turín, 15 km klasicky

2003

- jako první Čech v mužské kategorii vyhrál závod SP
- 5. místo v celkovém pořadí SP

2002

- 6. místo, ZOH Salt Lake City, 30 km bruslením s hromadným startem
- 8. místo, 50 km klasicky

1997

- 2. místo, MSJ Canmor, 30 km bruslením

Celková bilance medailí
(zlato – stříbro – bronz)

OH: 0 – 1 – 2, MS: 0 – 1 – 0

Začínal jako chlapec, který své jméno hledal na konci výsledkových listin. Od té doby se ale z Lukáše Bauera stal neúspěšnější muž historie českého běhu na lyžích. V působivé sbírce čtyř medailí z vrcholných závodů, za vítězství ve Světovém poháru a dva triumfy v populárním seriálu Tour de Ski, schází jen zlato z mistrovství světa či olympiády.

Už na přelomu února a března bude mít Bauer velkou šanci čekání ukončit. Na světovém šampionátu v Oslu na posvátném Holmenkollenu je na programu jeho nejsilnější disciplína, běh na patnáct kilometrů klasicky s intervalovým startem. O zlato bude Bauer usilovat už jako člen Dukly Liberec, kam přestoupil v létě.

Pro Bauerovu kariéru bylo klíčové setkání s trenérem Miroslavem Petráskem, potkali se spolu v jeho čtrnácti letech a během dvacetileté společné kariéry zbourali téměř všechny hranice. Prvním výrazným úspěchem bylo druhé místo na juniorském mistrovství světa v Kanadě v roce 1997. Hned poté odjel Bauer na svůj první seniorský šampionát a v norském Trondheimu poznal kouzelnou atmosféru, kterou umí vytvořit jen fanoušci zapáleného lyžařského národa.

V tvrdé konkurenci mužského běžeckého lyžování se Bauer pomalu posunoval do špičky. Na olympiádě v Salt Lake City v roce 2002 se v individuálních závodech dvakrát prosadil do nejlepší desítky a o rok později v Novém Městě na Moravě vyhrál závod na 15 km bruslením a stal se prvním českým běžcem na lyžích, který v mužské kategorii ovládl závod Světového poháru.

Medaile z vrcholných závodů sezony mu ale stále unikaly, Bauera opakovaně trápily zdravotní problémy a jeho potenciál tak zůstával nenaplněn. Průlomovým závodem se stala klasická patnáctka na turínské olympiádě v roce 2006, v které Bauer prohrál jenom se zkušeným Estoncem Andrussem Veerpaluem. Stejný rival mu v jeho nejsilnější disciplíně

stál v cestě i na mistrovství světa v Liberci o tři roky později, Bauer se znovu musel spokojit se stříbrem.

Svou dosud nejlepší sezonu však Bauer prožil v mezidobí. V sezoně 2007/2008 suverénně kraloval, vyhrál Tour de Ski a hlavně celkové pořadí Světového poháru. V osmi jednotlivých závodech Světového poháru zvítězil, čímž překonal rekord slavného Nora Björna Dählieho. Mezinárodní federace FIS však z důvodu sporného započítávání vítězství v etapách Tour de Ski uznává jen pět triumfů.

Bauer pronikl do absolutní špičky, v které se od té doby drží. Masivnějšímu úspěchu na libereckém mistrovství světa 2009 mu zabránily zdravotní problémy, kvůli nimž téměř celou zimu nemohl závodit. Na olympiádě ve Vancouveru ale opět fascinoval. Především jeho heroický výkon na druhém úseku bronzové štafety zůstane fanouškům dlouho v paměti.]

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

čtvrtletník

Armádního sportovního centra DUKLA,
Tělovýchovné jednoty Dukla Praha
a Unie armádních sportovních klubů
České republiky

ročník 5 / číslo 4 / 2010

Vydavatel

Armádní sportovní centrum DUKLA

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

IČ: 60162694

www.army.cz/sport

www.duklasport.cz

Adresa redakce

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

Telefon: 973 203 811

Fax: 224 310 910

E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor

plk. Ing. Jaroslav Priščák, Ph.D.

(telefon: 973 203 801)

E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada

PhDr. Karel Felt

Ing. Pavel Nekola

Mgr. Ivana Roháčková

Ing. Cyril Schejbal

Jitka Suchopárková

Grafická úprava a zlom

Andrea Bělohávková (PIC MO)

Korekce fotografií

Andrea Bělohávková (PIC MO)

Jazyková úprava

Mgr. Vlasta Kohoutová (PIC MO)

Tisková příprava a tisk

VGHMŮř Dobruška

Evidenční číslo: MK ČR E 18249

Číslo 4 / 2010 vyšlo: 15. 12. 2010

V jednotkách ozbrojených sil

rozšiřuje ASC DUKLA a PIC MO

Publikované materiály nelze rozšiřovat

bez souhlasu vydavatele

Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí

NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Foto na kartách: Jan Saudek

2
Ministr Vondra: značka Dukla je
dobře zavedeným symbolem

4/10
reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

8
Zlatá hlava Ondřeje Synka

11
Král cyklistiky
už nosí logo Dukly

17
Letecký den na Čáslavské základně

22
Historia, súčasnosť
a budúcnosť
slovenskej Dukly

- 2** Editorial
- 4** Sáblíková, Magál, Jakš a Koukal – sportovci Dukly 2010
- 6** Kalendář DUKLA 2011 – Saudek potřetí
- 10** Dráhoví cyklisté mistry Evropy!
- 12** Horké lyžařské léto
- 14** Mistr Evropy nejlepším pětibojařem roku
- 15** Úspěšnou sezonu uzavřel sňatkem
- 16** Dukla na Dnech NATO
- 18** Špotáková počtvrté atletkou roku
- 19** Skočila do nového života
- 20** Míří zpět do první ligy
- 24** Dosáhl na olympijské stříbro
- 26** Sportuj s TJ Dukla!
- 27** Pro zdraví a pro krásu
- 28** UNIASK ČR
- 29** Jubilanti armádního sportu
- 30** Kaleidoskop, Kalendář akcí, Sportovní výsledky
- 31** Tucet otázek pro Danu Zátopkovou
- 32** Patří do hvězdné jedenáctky

obsah

Pátého listopadu ve čtyři hodiny ráno českého času vyjel Ondra Synek na MS ve veslování medaili. A to medaili zlatou. Marné byly snahy pětinasobného mistra světa domácího Novozélandana Drysdalea a Ondra vybojoval zasloužené zlato. Letos měl velmi silnou sezonu. Stal se mistrem Evropy, vyhrál Světový pohár a je mistrem světa. Paráda. Získal letošní 95. medaili pro armádní sport z velkých mezinárodních závodů (ZOH, MS, ME, MSJ, MEJ, armádní MS, univerziády) a umocnil tak úspěšnou sezonu sportovců resortu Ministerstva obrany.

Od 1. listopadu rozšířil řady dukláckých sportovců Jaroslav Kulhavý. Crosscountry horských kol, to je disciplína našeho nového reprezentanta. Jarda je letošním mistrem Evropy a stříbrným z MS v této olympijské disciplíně. Těšíme se na jeho sportovní výsledky v roce příštím a hlavně v olympijském.

Dne 27. října 2010 se v Domě armády Praha za přítomnosti mistra fotografie Jana Saudka uskutečnila tiskovka ke kalendáři a k anketě Armádní sportovec roku 2010. Jan Saudek potvrdil, že kruh se skutečně uzavřel a fotografování s armádními sportovci už nebude pokračovat. Během tří let spolupráce mezi ASC DUKLA a mistrem se vytvořil moc pěkný vztah. Světznámý fotograf, jak sám tvrdí, fotil sportovce rád a naopak naši sportovci ocenili přístup a umění Jana Saudka. A výsledek – tři reprezentační kalendáře armádních sportovců nafocené Saudkem jsou výborné, hezké, úspěšné a hlavně líbí se.

Armádního sportovce i letos vyhrála Martina Sábliková a trenéra Petr Novák, i když oba ukončili působení v Dukle k 30. červnu 2010. Zajímavá je reakce Martiny na toto ocenění – Sport, 29. 10. 2010 – „Jsem ráda, že i když jsme dali výpověď, tak ti lidé, kteří tam jsou, ocenili moje výkony a zařadili mě tam.“ Martino, ti lidé, co tady jsou, sportu rozumějí a váží si výsledků, které jsi v letošním roce i v letech minulých dosáhla jako sportovec Dukly. Také je dobrá reakce Petra Nováka, který kategorii trenérů navíc ovládl poprvé – Lidové noviny, 1. 11. 2010 – „Jsem z toho docela v šoku,“ přiznal překvapení, že ho z ankety kvůli odchodu nikdo nevyškrtnul.

Y. Saudka

Ministr Vondra: značka DUKLA

je dobře zavedeným symbolem

Úspěšné sportovce Armádního sportovního centra DUKLA, medailisty letošní letní sezony na významných mezinárodních soutěžích, a jejich trenéry přijal 15. října 2010 ministr obrany Alexandr Vondra. Za přítomnosti vedoucích představitelů resortu obrany a zástupců Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Českého olympijského výboru a Mezinárodního olympijského výboru ocenil Alexandr Vondra celkem 22 sportovců a šest trenérů.

1/ Společná fotografie
2/ Ministr Alexandr Vondra s Lucií Grolichovou, Barborou Špotákovou, Štěpánkou Hilgertovou a Annou Adamovou

Ministr Vondra slavnostní přijetí zahájil příznáním, že před tolika úspěšnými sportovci stojí poprvé, a dále řekl: „V životě není nic zadarmo a vy víte, že v životě sportovce už vůbec ne. Za každým úspěchem stojí velká dřina a opravdová vůle, mít svůj cíl a jít za ním, nevzdávat se. Neskrývám, že tato životní filozofie se týká i mě. Dobře víte, že cesta k medailím vede skrz vytrvalost, sebeodříkání, odvahu a také neústupnost. Vážím si toho, že své štěstí a svou radost ze sportovního úspěchu neprožíváte jen sami, ale dokážete ji předat i jiným, nám příznivcům, fanouškům, lidem této země.“

Poté pokračoval ministr hodnocením dosažených výsledků sportovců Dukly: „Značka DUKLA je dobře zavedeným symbolem, který nepřipouští žádné pochybnosti ani o smyslu, ani o obsahu. Možná si někdy neuvědomujeme pravý význam toho, co vaše úsilí a vaše výsledky znamenají pro reprezentaci armády i celé vlasti. Česká republika nepatří ke geograficky velkým zemím, kdyby se ale za měřítko velikosti a vážnosti státu vzaly ty dosažené sportovní výsledky, možná bychom mohli odvážně zaklepat na bránu klubu sportovních velmocí. Letos zvláště úspěšně na ty dveře zaklepal parašutista, moderní pětibojař, a já doufám, že ještě v příštích týdnech zaklepe na dveře Ondřej Synek, protože tento rok začal skvěle a myslím, že tak musí i skončit. (Skifář Synek na MS vybojoval titul mistra světa – poznámka redakce).

Nepřehlédnutelný a významný je podíl sportovců Dukly na výsledcích české sportovní reprezentace a je nejlepší oplátkou za podporu, kterou jim stát i Ministerstvo obrany dávají. Uvědomujeme si, že armádní sportovci jsou vnímáni jako součást vojenských ozbrojených sil. Objevují se návrhy, aby v době úspor Ministerstvo obrany omezilo podporu Dukly, já to odmítám. Jak jsem řekl, sport k armádě neodmyslitelně patří a vojákům také pomáhá. Pro Duklu pracují odborníci, kteří mají dlouholeté zkušenosti s přípravou vrcholových sportovců a jejich znalosti jsou využívány i pro zvyšování fyzické výkonnosti a při výcviku příslušníků Armády České republiky.“

V závěru ministr všem poděkoval: „Jako ministr vám děkuji za vzornou reprezentaci armády, jako člen vlády vám děkuji za posílení dobrého jména státu a jako občan a fanoušek vám děkuji za naši vlajku na stožárech evropských i světových stadionů. Chci také poděkovat trenérům, asistentům a vůbec všem, kteří se starají o to, aby úspěchy sportovců a sportovkyň Armádního sportovního centra DUKLA nezůstaly jen v kategorii snů, ale proměnily se v samozřejmou a příjemnou realitu.“

Text a foto: Ivana Roháčková

Ministr Alexandr Vondra momentálně na sportování čas nemá. Jako dítě ale chodil v Edenu na atletiku, skákal do výšky a běhal sprinty, v hale na Klamovce začínal s tenisem. Pak přišel mládenecký věk, kdy před hřištěm zvířela hospoda. Stal se z něj ale divák a pasivní pozorovatel s širokým přehledem o sportovních záporech českých reprezentantů. Protože je srdcem slávišta, chodí nejčastěji na fotbalová utkání Slavie Praha.

Jaký je sportovní fanoušek, potvrzují jeho slova, která pronesl na vyhlášení Armádního sportovce roku: „Chtěl bych vám poděkovat za skvělou reprezentaci, u některých vašich výkonů jsem plakal.“

Sáblíková, Magál, Jakš a Koukal sportovci Dukly 2010

Dvojnásobná olympijská vítězka a držitelka bronzu z Vancouveru rychlobruslařka Martina Sáblíková a trojice běžců na lyžích Jiří Magál, Martin Jakš a Martin Koukal, kteří se podíleli na zisku bronzové olympijské medaile ve štafetě, byli 27. října 2010 v kongresovém sálu Domu armády v Praze vyhlášeni v 15. ročníku ankety nejlepšími armádními sportovci roku 2010.

Rychlobruslařka Martina Sáblíková přesto, že v barvách Dukly, kde strávila šest let, už od července není, anketu jednotlivců s přehledem vyhrála. Tři cenné olympijské kovy a další medaile z mistrovství světa, Evropy a Světového poháru získala totiž ještě jako reprezentantka Armádního sportovního centra

DUKLA. Z Berlína, kde se nyní připravuje na novou sezonu, vzkázala: „Ocenění a hlasů v anketě si velmi vážím a všem lidem v Dukle bych chtěla za to poděkovat.“

V hlasování 87 trenérů, odborníků, zaměstnanců ASC DUKLA a novinářů získala celkem 665 bodů, o 160 bodů tak porazila druhého v pořadí – mistra Evropy, letošního vítěze všech kol Světového poháru, skifaře Ondřeje Synka, který si ve středu večer rovněž nemohl cenu osobně převzít. Na Novém Zélandu se totiž chystal bojovat o titul mistra světa a tím završit úspěšnou sezonu.

Třetí v pořadí oštěpařka Barbora Špotáková už na pódium vystoupila. „Byla to hodně náročná sezona a bronz z mistrovství Evropy i prvenství v Diamantové lize opravdu bolely,“ zavzpomínala na utrpení s loktem. „Teď už jsem v pořádku,“ dodala. Kromě oštěpařské legendy, osmaosmdesátileté Dany Zátokové, jí gratuloval i její nový trenér Jan Železný. „Věřím, že naše spolupráce bude fungovat dobře a hlavně přinese výsledky v podobě medailí,“ přál si.

Mistr světa Jiří Gečnuk reprezentoval vynikající parašutistickou skupinu z Prostějova. Pětibojařský šampion David Svoboda slíbil, že se zlepší ve své disciplíně tak, aby se v Londýně už neopakovala smůla z Pekingu, kde ho neporazili soupeři, ale neposlušný kůň.

Mistr Evropy v brokové disciplíně skeet Jan Sychra si skončenou sezonu také pochvaloval: „Byla jedna z mých nejlepších, v té příští chci získat účastnické místo pro olympijský Londýn a tam zkoušet napočtvrté zabojovat o olympijskou medaili.“

Originální pozdrav poslala nabitému sálu Domu armády střelkyně Lenka Marušková. Doslova pár minut před slavnostním vyhlášením vystřílela v Mnichově ve finále Světového poháru stříbro ve sportovní pistoli. To další z výborných armádních sportovních reprezentantů Pavel Churavý měl k dobré náladě mnohem dál. Nejlepší z českých závodníků v severské kombinaci si totiž přivezl z přípravy na Dachsteinu čtrnáct stehů na ruce. „Upadl jsem na ledovci a rozřízl jsem si ruku. Ale věřím, že do startu sezony už budu fit.“

Kolektivům vévodila bronzová štafeta z Vancouveru. Na olympijské medaili se podíleli jako dukláci Jiří Magál, Martin Jakš a Martin Koukal. Tím čtvrtým byl Lukáš Bauer, tehdy závodník Olympu, který ale na začátku léta přestoupil do Dukly. Stříbro společně s Davidem Svobodou získal tým pětibojařů stříbrných ze světového šampionátu Michal Sedlecký a Ondřej Polívka. Jejich kolega Libor Capalini, který ukončil skvělou kariéru a věnuje se pětibojařskému potěru, převzal meč, který dostávají sportovní Rytíři Dukly. Bronz mezi týmy patří letos bronzovému čtyřkajakovi z MS i ME ve složení Ondřej Horský, Jan Souček, Daniel Havel a Jan Štěrba.

Nejlepší juniorkou byla vyhlášena talentovaná snowboardcrossařka Eva Samková, juniorská mistryně světa z Nového Zélandu.

Na slavnostní večer si odskočil z jednání vlády i ministr obrany Alexandr Vondra, který ocenil 90 medailí (29 zlatých – 21 stříbrných – 40 bronzových), které sportovci Dukly do té doby přivezli ze ZOH, MS, ME a juniorských šampionátů.

ARMÁDNÍ SPORTOVEC ROKU 2010 výsledky

Sportovec:

1. Martina Sáblíková (rychlobruslení) 665 bodů
2. Ondřej Synek (veslování) 535
3. Barbora Špotáková (atletika) 380
4. Jiří Gečnuk (parašutismus) 355
5. David Svoboda (moderní pětiboj) 351
6. Jan Sychra (sportovní střelba) 350
7. Lenka Marušková (sportovní střelba) 337
8. Milan Kadlec (dráhová cyklistika) 278
9. Pavel Churavý (severská kombinace) 251
10. Jaroslav Volf, Ondřej Štěpánek (vodní slalom) 248

Kolektivy:

1. Jiří Magál, Martin Jakš, Martin Koukal (běh na lyžích – štafeta) 731
2. Ondřej Polívka, Michal Sedlecký, David Svoboda (moderní pětiboj – družstvo) 445
3. Ondřej Horský, Jan Souček, Daniel Havel, Jan Štěrba (čtyřkajak) 443

Junior:

1. Eva Samková (snowboardcross) 470
2. Nikola Mazurová (sportovní střelba) 200
3. Miloš Slavíček (sportovní střelba) 60

Trenér:

1. Petr Novák (rychlobruslení) 310
- 2.–3. Milan Doleček (veslování) 130
- Miroslav Petrásek (běh na lyžích) 130

„Jsem velmi rád, že mohu alespoň na chvíli být mezi vámi, legendami Dukly a českého sportu. Můj jediný aktivní sport je, že běhám mezi vládou a parlamentem. Velmi si vážím vašich výsledků, které jsou důkazem, že ve sportu by lidé nikdy nedosáhli možného, kdyby neusilovali o nemožné. Je teprve konec října, takže nemusejí být poslední,“ pravil s přáním, že sportovní reprezentanti armády se i za méně peněz, které budou mít v příštím roce k dispozici, dokážou prosadit. Ocenil také práci trenérů a všech, kteří se v zázemí ASC DUKLA podílejí na zabezpečení 160 sportovců Dukly.

Ještě před samotným vyhlášením nejlepších sportovců ministr Vondra, ředitel Dukly plukovník Jaroslav Přiščák, legendy oštěpu Dana Zátoková a Jan Železný spolu s autorem fotografií Janem Saudkem pokřtili kalendář Dukly 2011.

Hezký večer zpřijemili svými vystoupeními zpěvák, herec a bývalý moderní pětibojař Tomáš Klus, žesťová část hudby Hradní stráž a VÚS Ondraš.

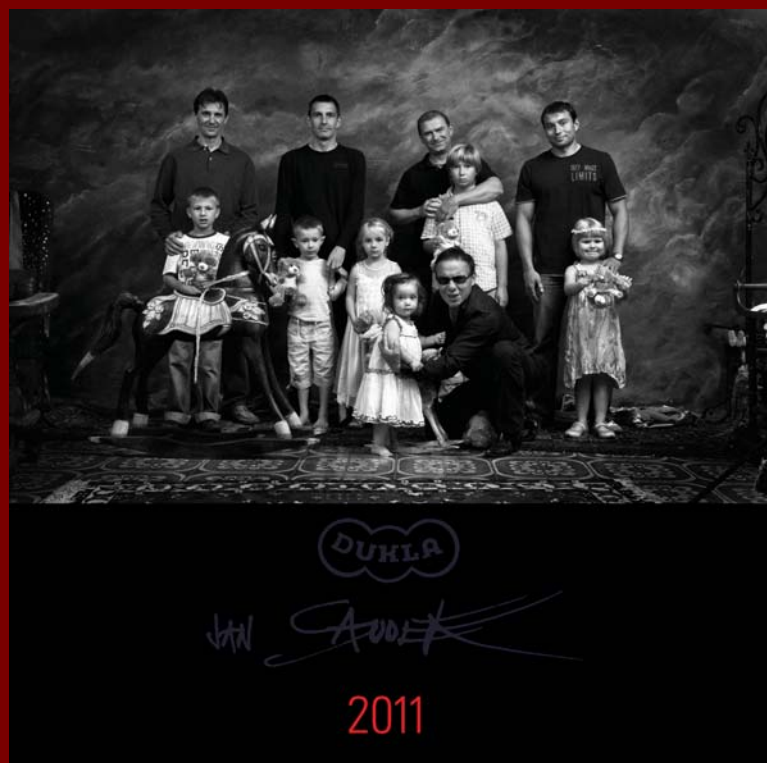

„Dokud budu náměstkem, Dukla se rozhodně nezruší. Je to velká tradice českého sportu a jeho opora,“ řekl na závěr slavnostního večera náměstek Michael Hrbata. |

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Kalendář DUKLA 2011

Saudek potřetí

Nástěnný kalendář Dukly na rok 2011 potřetí nafotil světově proslulý fotograf Jan Saudek. Slavnostně byl pokřtěn 27. října 2010 v Domě armády Praha na pražském Vítězném náměstí v rámci vyhlášení ankety Armádní sportovec roku 2010.

V předvečer se uskutečnila tisková konference k představení kalendáře Dukly, již desátého v pořadí, za přítomnosti fotografa Jana Saudka a několika sportovců zvěčněných na fotografiích. Kalendář Saudek III. má být ale pravděpodobně poslední: „Žádné příště nebude a je to tak správné. Nechci být jako nějaký zpěvák, který někde chrčí, i když už by měl jít od válu. Říká se, do třetice všeho dobrého a zlého. Nemyslím si sice, že by to byl nějaký vrchol, protože žádný můj kalendář není vrchol, ale myslím si, že by bylo dobré už skončit," ukončil Saudek rázně další přesvědčování o kalendáři.

Před fotoaparát se letos postavilo 41 sportovců a šest dětí. Zatímco loni se fotografovalo i venku, letos se zase vrátilo pózování před pověstnou „plesnivou“ zeď v ateliéru. První fotografie bronzové olympijské štafety běžců na lyžích vznikla těsně před přestupem Lukáše Bauera do Dukly. Díky tomu vznikl námět tří mušketýrů a čtvrtého d'Artagnana. Poslední byl snímek sportovních královen, tří olympijských medailistek Barbory Špotákové, Lenky Maruškové a Štěpánky Hilgertové, který vznikl až v polovině září, po příletu Hilgertové z MS ve vodním slalomu.

Křtu kalendáře se tradičně ujaly oštěpařské legendy Dana Zátopková a Jan Železný, ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Prišcák, samozřejmě fotograf Jan Saudek, ale i ministr obrany Alexandr Vondra. „Nerad polévám tiskoviny a ještě tak krásné," pravil, nakláníje opatrně sklenku šampaňského. Na začátku křtu dostal autor fotografií od dukláků bílé sako ozdobené jeho fotografiemi z posledního kalendářního díla. A tak zatímco většina z nás bude kalendář DUKLA 2011 viset celý rok na stěně, Saudkovi budou fotografie zvěčněné na saku viset v šatníku. |

Ministr Vondra křtil kalendář Dukly – „Nerad polévám tiskoviny a ještě tak krásné.“

Text a foto: Ivana Roháčková

- 1 a 3/ Saudek dostal sako potištěné fotografiemi s kalendáře a duklácké trenky.
- 2/ Charakteristika jednotlivých fotografií vlastní rukou mistra Saudka
- 4/ Autorka projektu Iva Roháčková a autor fotografií Jan Saudek

Potěr, z něhož jednou budou hravci, kteří to všem ukážou. Mládež "Dukly"

OSMA

Teďnou taky na souši - ale pořád spolu, tak jako na loži - na té nejrychlejší na řece...

GOLFISTA

Chtl jsem jej fotografovat tak, aby to nebylo operně vážné. Vím, že je to celé nesmysl - ale proč ne trochu šílounstí? Trésk a břítky - a vysypané duno...

ROMAN A TRENÉR

Tihle ti dva by z Aleka mohli být filmoví herci!

KRÁLOVNY

Amo - vím: je to poněkud košilaté - ale proč ne? Jsou to hezký holky - proč by musely pořád jenom být v švasech?

čtyřlístek

Něco jsem z minula těmhle klukům dlužil - tak teď je máte v plné kráse. Vezměte si muštr jak má vypadat chlap!

štafeta (strážba)

Víc než v románu teď platí že jeden za všechny - a všichni za jednoho.

Rodiče a děti

Takže to tak moc znovu fotografovat tak za 20 let! Až zase tyhle děti budou na vrcholu...

Jan Železný

Silně mi to připomíná nějaký alegorický výjev z konce 19. století.

MOŽNO SKRTNOUT

Ale ve skutečnosti je to současnost, tradice - historie - i budoucnost. Děkuju, Jeničku!

Trió

Na startu do veleúspěšného roku 2011!

Právo

To je mi nějaké trio! Ovšem měli byste ještě slyšet tu hudbu!

šfalec

Všichni, co dělá, zdá se být tak samozřejmě, dokonce „křečpy!“ Ale co práce je za tím, to ví jen ona...

Tenhle chlapec je zosobněním vítězství vůle - jeho vůle. A tak, právě proto, jsem jej portrétoval s tou největší pokorou a úctou.

ZLATÁ HLAVA

Ondřeje Synka

mistrovství světa

České veslování se dočkalo. Prvním mistrem světa v olympijské disciplíně se na novozélandském jezeře Karapiro stal osmadvacetiletý skifař Dukly Ondřej Synek. Letos jako suverénní král sezony ovládl i Světový pohár a evropský šampionát, ale tenhle triumf je nejceněnější. Až na druhém konci světa se Synek naučil opravdu vyhrávat.

1

Od chvíle, co usedl do skifu, ještě ani jednou neminul stupně vítězů, ale Ondřej Synek teprve letos poznal rozdíl mezi medailistou a šampionem. Jeho finálová jízda na mistrovství světa byla dokonalým představením bezchybně připraveného sportovce, ale také vyzrálého závodníka.

„Na skifu jsem začal jezdit v roce 2005 a od té doby jsem byl pořád na pódiu. Akorát to nejvyšší umístění mi chybělo,“ říká Synek. „Letos se mi dařilo od prvního závodu, ale přišlo mi, že Světové poháry byly až moc jednoduché. Mistrovství světa bylo o psychice. Konalo se o dva a půl měsíce později než obvykle, navíc na druhé straně světa. Podařilo se mi splnit jeden ze svých sportovních snů. Prolomil jsem bariéru, trochu vím, jak na to.“

Jak na to? Synek si pro odpověď na tuhle otázku vzal nezměrné zkušenosti hned dvou velkých sportovců. Několik dní před závodem si v novém článku přečetl slova trojnásobného olympijského vítěze v hodů oštěpem Jana Železného. „Hrozně mi pomohlo, když v rozhovoru s Honzou Železným bylo, že se nesmí ani jednou zapochybovat,“ řekl Železný. „Začal jsem se tím řídit. Je to pravda. Jak člověk jednou zapochybuje, závod na mistrovství světa nevyhraje. Zjistil jsem, že fyzicky jsem na to měl už od roku 2005, ale chyběl mi tam poslední krůček hlavy. Shodli jsme se na tom s trenérem a více lidmi z českého týmu.“

Udržet mentální pozornost na špičkové úrovni přitom pro Synka letos nebylo jednoduché. Před šampionátem ani jednou neprohrál, vyhrál všechny tři závody Světového poháru i mistrovství Evropy v Portugalsku. Při všech úspěších ho však nejdůležitější závod roku ještě čekal na začátku listopadu na dalekém Novém Zélandu. Na druhý konec světa se navíc vydal ve chvíli,

kdy se jeho partnerka Pavla Bezová doma nacházela v posledním měsíci těhotenství.

A na místě musel Synek řešit vlastní problémy. Start rozjížděk byl kvůli nepříznivému počasí odložen. Semifinále zase ovlivnil skandální incident, do kterého se nešikovně zapletl Synkův hlavní soupeř, domácí favorit Mahé Drysdale.

Ještě těsně před startem semifinálové jízdy neměl Drysdale na lodi nalepenou povinnou reklamu. Po několikaminutovém zdržení se odstartovalo, ale Novozélanďan těsně před koncem stometrové ochranné zóny zvedl ruku a rozhodčí závod zastavili.

Podle mnohých měl být Drysdale diskvalifikován. Závodníci mají sice právo do sto metrů od startu požádat o zastavení jízdy, ovšem jen ve chvíli, kdy zjistí závadu na lodi. Drysdale ale zlobila nedokonale nalepená nálepka, která udělala na boku lodi kapsu a brzdila ho.

Novozélandská hvězda na startu opakovaně jízdy nechyběla. Drysdale do boje proti ztuhlým soupeřům vyrazil naplno a v závěru se ve vyrovnaném boji s českým reprezentantem ze všech sil snažil o vítězství.

„Všichni jsme na startu hrozně vytuhli. On chtěl semifinále vyhrát. Jeli jsme s Drysdalem vedle sebe a bylo na něm vidět, že by o vítězství v semifinále bojoval za každou cenu až do konce. Což se mi nechtělo, chtěl jsem pošetřit síly,“ vypráví Synek. „Takže jsem ho nechal vyhrát. Myslím, že chybu jsem neudělal. Medaile se rozdávají ve finále. Co Drysdale v semifinále udělal, určitě fair play nebylo. Byl

razantním úvodem Brita Alana Campbella, před polovinou trati šel do čela a pak už jen zvyšoval náskok. V cíli byl o délku lodě a téměř dvě sekundy dřív než druhý Drysdale.

„Věděl jsem, že ho dokážu porazit. Když jsem se probudil super vyspaný a cítil jsem se silný, věděl jsem, že budu bojovat o vítězství,“ říkal Synek. „Byl jsem dobře odpočatý, mohlo to zhatit jenom počasí. Po sto metrech jsem věděl, že to asi dokážu. Jelo se mi perfektně, byl jsem na špičce pole a nikdo mi neodjížděl.“

Veslování je krutým sportem mimo jiné proto, že jakoukoli chybu tvrdě trestá. Synek byl ale připraven. Koncentraci držel posílen slovy Jana

17. listopadu). Ministr obrany Alexandr Vondra mu za odměnu propůjčil hodnost nadporučíka.

„Tohle je první zlatá medaile pro Českou republiku v olympijské disciplíně a asi v té nejhlavnější. Neberu to jako můj úspěch, ale jako úspěch celého českého veslování,“ řekl nový mistr světa.

S Chalupou se potkal hned ráno po přeletu a hodinu si spolu povídali.

„Máme dobrý vztah, jsme kamarádi,“ vysvětluje Synek. „Gratuloval mi zprávou už na Nový Zéland a odpověděl jsem, že tohle vítězství je i pro něj. Vašek byl můj obrovské vzor. Chtěl jsem být jako on.“

4

2

3

jsem na něj nazlobený a trochu mi to pomohlo, nakoplo mě to.“

Výsledek semifinálové jízdy mohl hrát v boji o medaile roli, pokud by vítr na dráze rozhazoval velké vlny jako den před skifařským finále, kdy se závodilo za naprosto neregulérních podmínek. Synek byl po semifinále na startu finále blíž nevýhodnému kraji dráhy. Boční vítr ho sice nutil korigovat směr jízdy, takže si namohl levou ruku, ale to byla jediná komplikace jeho slavného finále. Synek se nenechal vybláznit

Železného a chvíli před cílem mu navíc hlavou bleskla varovná vzpomínka na svého velkého skifařského předchůdce Václava Chalupu, kterému v kariéře zlato nebylo dopřáno, ačkoli ho měl několikrát na dosah a přišel o ně právě v posledních metrech.

„Vzpomněl jsem si na něj dvě stě metrů před cílem. Věděl jsem, že nesmím udělat chybu a soustředil jsem se,“ říkal Synek.

Domů tak své přítelkyni a prvnímu potomkovi přivezl historické zlato (dcera Alice se narodila

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

- 1/ Synek s korunou krále skifařů
- 2/ Přípitek na letišti v Ruzyni (zleva Neumannová, Synek, Hrbata a Příščák)
- 3/ Ministr Vondra povýšil Synka do hodnosti nadporučíka
- 4/ Zlatá medaile na mozolnaté ruce Ondry Synka

Dráhoví cyklisté MISTRY EVROPY!

Vynikajících úspěchů dosáhli čeští dráhoví cyklisté na nedávném mistrovství Evropy v dráhové cyklistice. Velodrom na varšavském předměstí Pruszkow podruhé během dvou let hostil velkou cyklistickou akci – tentokrát dráhové mistrovství Evropy v kategorii Elite. Právě tímto závodem započala dvouletá olympijská kvalifikace. Ta se bude v obou letech skládat ze světového a kontinentálního šampionátu a čtyř kol Světového poháru.

Hned toto první kvalifikační klání přineslo českým barvám první body do tzv. olympijského žebříčku. Vzhledem ke změnám v olympijském programu nutno podotknout, že do Londýna se kvalifikuje jen velmi úzká špička, neboť Evropě byla v rámci nových kritérií přidělena ještě nižší kvóta než pro OH v Pekingu.

Největšího úspěchu znovu dosáhli cyklisté Dukly Praha v již několik let úspěšné disciplíně – madisonu. Opět se dokázala prosadit dvojice

Martin Bláha – Jiří Hochmann. Nejprve po sólovém zisku okruhu náskoku a poté dalším zisku společně s Belgičany, získala právem titul evropských šampionů. Pro nás o to „bolestnější“, že tato disciplína byla z olympijského programu pro OH v Londýně stažena.

Druhou úspěšnou disciplínou, tentokrát sprinterskou, se stal keirin. Po velmi ambiciózním a takticky vyzrálém výkonu v jednotlivých kolech prošel Adam Ptáčník až do šestičlenného finále. Tam se dokázal prosadit i proti největším esům. Znovu takticky nezaváhal a na pásce bral bronz.

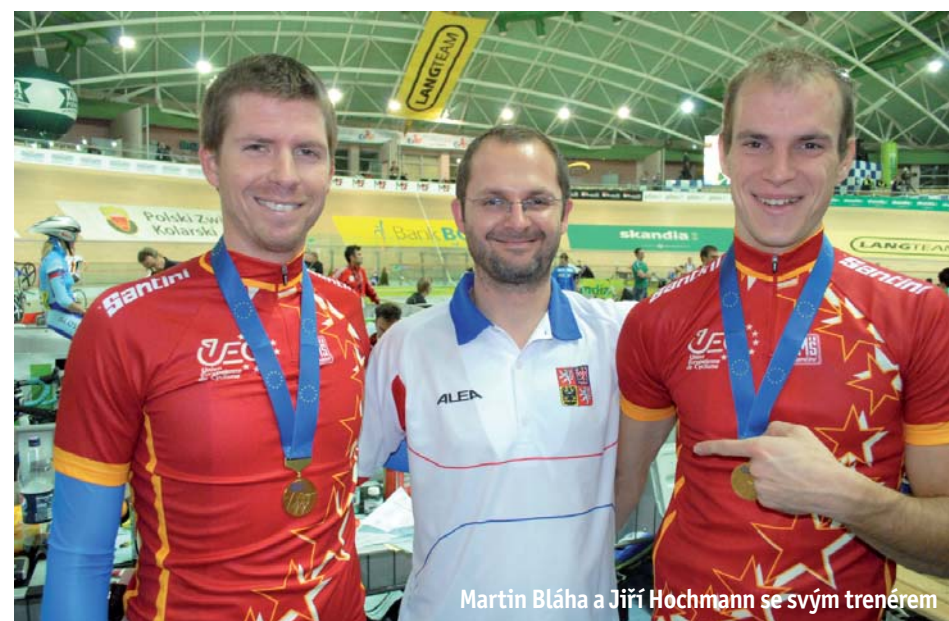
Za stupni vítězů pak skončili na pátém a šestém místě sprinterši Bábek se Špičkou, v omniu žen šestá Jarmila Macháčová, sedmé

místo obsadil týmový sprint ve složení Feiferlík, Špička a Bábek, osmá byla druhá česká dvojice v madisonu Milan Kadlec – Alois Kaňkovský, devátý pak Jan Dostál v omniu mužů.

Na startu stála po dlouhé době znovu i česká stíhací družstva mužů i žen a družstvo mužů hned při prvním startu překonalo český rekord časem 4:12 min.

V závěru letošního roku ještě čekají dráhoví cyklisty první dvě kola Světového poháru v australském Melbourne a kolumbijském Cali.

Text a foto: Jiří Kopač

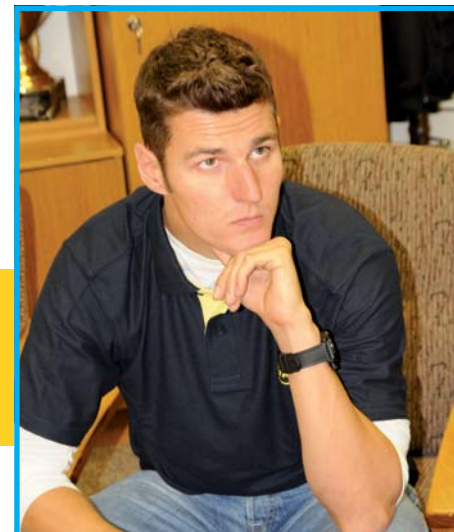

Martin Bláha a Jiří Hochmann se svým trenérem

Adam Ptáčník

KRÁL CYKLISTIKY už nosí logo Dukly

Cyklista Jaroslav Kulhavý, vicemistr světa a mistr Evropy v cross country horských kol a jednička světového žebříčku bikerů roku 2010, se poprvé v kariéře stal Králem české cyklistiky.

narozen: 8. ledna 1985
v Ústí nad Orlicí
sport: cyklistika
disciplína: cross country
horských kol
trenér: Viktor Zapletal
V ASC DUKLA od 1. 11. 2010
Je univerzálním jezdcem. Když má příležitost, startuje i na silničních závodech a zimní přestávku si rád zpestřuje i cyklokrosem, ve kterém se může měřit i s absolutní špičkou.

„Fakt mě to potěšilo. Asi rozhodlo to, že na bikách od nás nikdo nikdy takové úspěchy neměl, zatímco v těch dalších disciplínách už něco bylo,“ řekl pětadvacetiletý cyklista.

Nejlepší sezonu v kariéře zakončil jako třetí muž celkové klasifikace Světového poháru, vyhrál i mistrovství Evropy v izraelské Haifě. Jako první Čech v historii slavil prvenství v závodu Světového poháru v americkém Windhamu. „Ale stejně si nejvíc vážím prvního místa ve světovém žebříčku. Možná není tolik vidět jako medaile, jenže se tam počítají všechny závody,“ přiznal v sezoně doma neporažený biker.

Skvělé výsledky mu vynesly angažmá v elitním americkém týmu Specialized Factory Racing a přijetí do Armádního sportovního centra DUKLA. Od 1. listopadu 2010 se stal členem armádního oddílu různé Dukla Praha. Bydlet zůstane doma v Ústí nad Orlicí, na závody bude dojíždět a na dres si přidá logo Dukly Praha. „Program ještě dolaďujeme. Rád bych teď skočil do cyklokrosu, ale nevim, jestli budu moci absolvovat krosovou sezonu až do konce. Možná bude s týmem v lednu nějak soustředění v Americe, tak uvidíme,“ prozradil.

Text: Ivana Roháčková
Foto: Ivana Roháčková
a archiv Jaroslava Kulhavého

Největší úspěchy:

- MSJ 2003 – 1. místo
  - MEJ 2003 – 1. místo
  - MS 2007 do 23 let – 3. místo
  - ME 2007 do 23 let – 2. místo
  - LOH 2008 – 18. místo
  - MS 2010 – 2. místo
  - MS 2010 – 3. místo (štafeta)
  - ME 2010 – 1. místo
  - V závodu SP 2010 – 1. místo
  - Celkově SP 2010 – 3. místo
  - Světový žebříček 2010 – 1. místo
- Výsledek z olympiády je historicky nejlepším výsledkem reprezentanta ČR v kategorii horských kol.

Horké lyžařské léto

Poolympijské šetření i nezanedbatelné zdravotní problémy zasáhly do přípravy lyžařských reprezentantů Dukly na letošní zimu. Běžecké družstvo se muselo vyrovnávat s výrazně menším rozpočtem oproti předcházejícím sezonám a musel být dokonce zúžen národní tým. Závodníky v severské kombinaci zase trápily nemoci a zranění.

S koncem nadstandardní státní podpory, která byla spojená s libereckým mistrovstvím světa 2009 a následující olympiádou ve Vancouveru, se úspěšný tým běžců na lyžích dostal do finančních potíží. Jaro a velkou část léta orámovaly spory o zabezpečení reprezentace mezi závodníky a servismany na jedné straně a vedením svazu i běžeckého úseku na straně druhé. Příprava však díky armádnímu sportovnímu centru běžela dál. „ASC DUKLA nám hodně pomáhá. Bez něj bychom reprezentanty těžko připravili,“ přiznává sportovní ředitel běžeckého úseku Čestmír Skrbek. „Podpora od státu je o padesát procent nižší než loni. Bereme to tak, že jsme měli abnormální podporu. Přestože je ekonomická krize, máme poprvé za patnáct let prodané veškeré reklamní plochy. I tak musíme šetřit, ale rozpočet máme podobný jako před olympijskými hrami v Turíně.“

Během léta se situace uklidnila, i když na začátku jara planul velký spor, který se týkal zejména servisního týmu.

„Kamenem úrazu byly podmínky pro servismany. Hrozilo, že nebudeme mít servis a to jsme tam pak zbyteční,“ říká Lukáš Bauer, který do Dukly v létě přestoupil z resortu Ministerstva vnitra. „Svým způsobem se našlo kompromisní řešení, i když následky šetření pocítujeme na každém kroku. Nic by ale nemělo

bránit tomu, abychom to jeden rok vydrželi. Nemělo by to mít vliv na výsledky.“

Díky prostředkům Dukly reprezentace letní turbulence překonala bez větších potíží. Bauer si zatím začal zvykat v novém prostředí. Dosud jako jediný z mužského týmu závodil za jiný klub než za Duklu Liberec.

„Hlavní je pocit, že s lukama nejsme jen společně v reprezentaci, ale jsme v jednom klubu,“ hodnotí Bauer. „Pokud bude člověk nutně potřebovat něco, co mu nepokryje svaz nebo sponzoři, resort se bude snažit o to postarat.“

Trojnásobný olympijský medailista dokonce měl zájem i o uniformu, přestože má z mládí modrou knížku. Ani tentokrát ale kvůli astmatu neprošel přezkoumání zdravotního stavu a zůstává tak civilním zaměstnancem.

„Říkal jsem si, že když do Dukly, tak s plnou parádou. Chtěl jsem do zeleného,“ líčil Bauer. „S politováním mi ale museli oznámit, že to nejde. Aspoň nebudu muset být šest týdnů na přijímači ve Vyškově. Doma by mě nepochválili...“

Vyhlašený tým trenéra Miroslava Petráska, který na olympiádě ve Vancouveru vybojoval dvě bronzové medaile, se sice v přípravě s technickými potížemi vyrovnal, ale úbytek financí měl svůj dopad. V elitním mužstvu zůstalo jen pět závodníků – čtyři členové olympijské štafety Lukáš Bauer, Martin Koukal, Jiří Magál

a Martin Jakš a sprinter Dušan Kožíšek. Do prvního družstva se tak nevešel například Aleš Razým, finalista bruslařského sprintu na posledním mistrovství světa v Liberci.

„Jedenáctičlenný tým jsme museli zúžit. Zodpovídám za pět reprezentantů, nemám širší výběr,“ říká trenér Petrásek. „Aleš Razým nebyl zařazen do A týmu, přesto má na Dukle vytvořené podmínky a v případě výborných výsledků v Evropském poháru bude nominován do Světového poháru.“

V ženském týmu skončila reprezentantka Dukly Kamila Rajdlová, které rozhodování o termínu konce kariéry usnadnilo těhotenství.

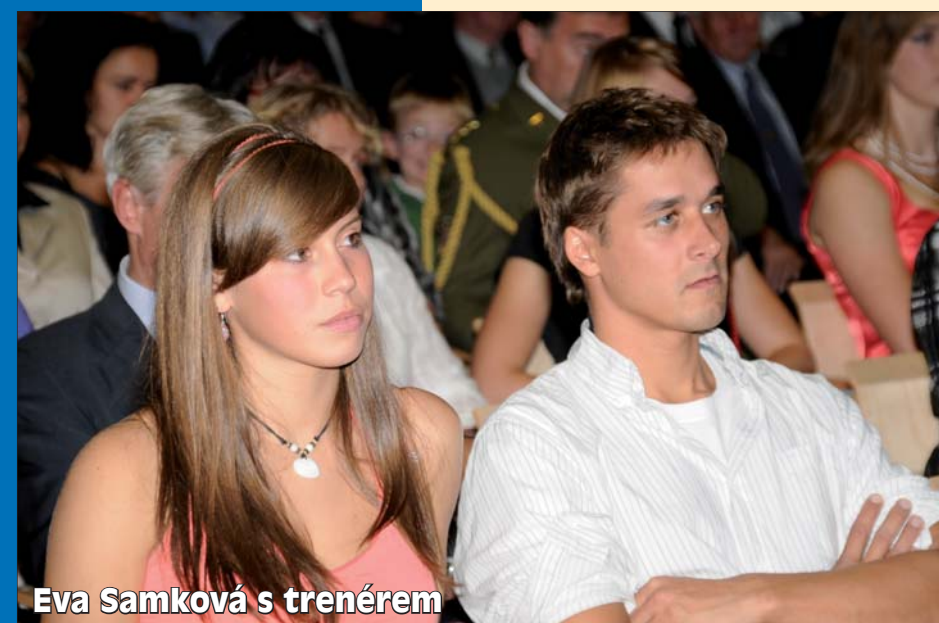
„Jelikož jsem v očekávání, pro mě moje lyžařská kariéra skončila,“ oznámila Rajdlová. „Uvidíme, co bude dál. Určitě bych se ráda pohybovala kolem sportu, kdyby to bylo kolem lyžování, byla bych ráda.“

Reprezentační trenér severské kombinace Luděk Šablatura se musel během přípravy vyrovnat se sérií zdravotních obtíží. Nováček Petr Kutal zřejmě prodělal mononukleózu, také Tomáš Slavík a Miroslav Dvořák byli nemocní a v krvi jim byl zjištěn streptokok. Smůla se nevyhnula ani lídrovi týmu Pavlu Churavému, který upadl během lyžařského tréninku na ledovci Dachstein, vážně si poranil ruku a vyvázl z dvaceti stehy.

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Aleš Gräf, Ivana Roháčková

Lukáš Bauer, Pavel Churavý, Antonín Hájek a Šárka Pančochová

Eva Samková s trenérem

„Zahrnila mi lyže a nedokázal jsem vytočit zatáčku. Sekl jsem sebou v třicetkilometrové rychlosti a roztrhl si ruku,“ líčí Churavý. „Další ledovec jsem jezdil s jednou hůlkou. Ale už jsem v pohodě, snad to všechno zvládnou. Jsem na 99 procent v pořádku,“ dodal těsně před odletem na závěrečný přípravný pobyt ve finském Vuokatti.

Na novou sezonu se chystá i sedmnáctiletá snowboardistka Eva Samková, která minulou zimu zazářila celkovým vítězstvím v seriálu Evropského poháru a v létě ve snowboardcrossu triumfovala na juniorském mistrovství světa, které se konalo v srpnu v novozélandském středisku Cardrona.

„Nebylo snadné připravit závodníky na vrchol sezony, který se koná uprostřed jejich obvyklého přípravného období,“ hodnotil reprezentační trenér Marek Jelínek.

„Ukazuje se, že po Šárce Pančochové nám roste další olympijská naděje, která by se mohla blýsknout už na příštích olympijských hrách v ruském Soči,“ dodal manažer úseku snowboardingu Miroslav Schimmer.

Talentovaná jezdyně si už v konci minulé sezony vyzkoušela závody Světového poháru, ale před sebou má teď jiný cíl, únorový mládežnický olympijský festival EYOF v Liberci.

Pavel Churavý

Lukáš Bauer a Dušan Kožíšek

1/ Běžci na lyžích Dukly Liberec pro sezonu 2010/11
2/ Vítězný kolektiv stříbrné olympijské štafety v anketě Armádní sportovec roku

MISTR EVROPY nejlepším PĚTIBOJAŘEM ROKU

V podvečer 10. listopadu 2010 byla v salonku stadionu Juliska v Praze slavnostně vyhlášena anketa Moderní pětibojař roku 2010.

Potřetí byl českým pětibojařem roku vyhlášen mistr Evropy, armádní mistr světa a vicemistr světa v družstvech David Svoboda, který anketu vyhrál už v letech 2007 a 2008. Letos se však ceremoniálu nemohl zúčastnit, protože ráno nastoupil do vojenské nemocnice na operaci

krčních mandlí. Cenu pro vítěze tak za něj převzalo jeho o sedm minut starší dvojče Tomáš: „David vzkazuje, že si ocenění váží, protože to je v této konkurenci těžké.“

Další místa obsadili kolegové ze stříbrného družstva na mistrovství světa v Číně. Druhé loňský vítěz ankety Ondřej Polívka, třetí příčku obsadil Michal Sedlecký.

V kategorii juniorů vyhrála Natálie Dianová před Janem Kufem a Lenkou Bilkovou.

Rekordmanem ankety je bronzový olympionik z Atén 2004 kapitán Libor Capalini, který triumfoval celkem sedmkrát a letos na armádním mistrovství světa v Praze ukončil kariéru. Nyní se věnuje tréninku mladých pětibojařů.

David Svoboda

1

2

3

- 1/ Náměstek Hrbata gratuluje Ondřeji Polívkovi k druhému místu.
- 2/ Cenu za třetí místo Michalu Sedleckému předával ředitel ASC DUKLA Přišćák.
- 3/ Capalini blahopřeje nejlepší juniorce Natálii Dianové.

Text a foto: Ivana Roháčková

Sylva Černá

VÝSLEDKY ANKETY MODERNÍ PĚTIBOJAŘ ROKU, ABSOLUTNÍ POŘADÍ:

1. Svoboda 15 bodů, 2. Polívka 30, 3. Sedlecký 55,
4. Dianová 61, 5. Grolichová (všichni ASC DUKLA) 64.

JUNIOŘI:

1. Dianová (ASC DUKLA) 16 bodů, 2. Kuf (ASC DUKLA) 29,
3. Bilková (SC Bystřice) 59.

Ondřej Polívka, Jan Kuf a Michal Sedlecký

Olympijský vítěz z Pekingu, brokový střelec David Kostecký (35), ukončil letošní úspěšnou sezonu přestupem. Nikoliv střeleckým, ale životním. První říjnovou sobotu se v Trnavě oženil. Vzal si slovenskou střelkyni Lenku Bartekovou (26), která má bohatou sbírku medailí z MS a ME v brokové disciplíně skeet. Ve druhé polovině února čekají rodinu.

ÚSPĚŠNOU SEZONU

uzavřel sňatkem

„Znali jsme se dlouhé roky ze závodů. Máme kromě brokové střelby spoustu společných zájmů. V životě to tak chodí, že se s někým dlouho potkávejte a pak přeskočí jiskra,“ říká David Kostecký ještě před svatbou.

Manžela si uhlídá

Obavu o to, že by si spletl Lenku s jejím dvojčetem Dankou, rovněž skeetařkou, která už má dokonce zajištěnu účast na olympiádě v Londýně, prý nehrozí. „Danka ale říkála, že kdyby mi Lenka utekla, vezme tu roli nevěsty za ni,“ smál se Kostecký.

„To ani náhodou. Davida nedám! Toho si ubráním,“ hájila svoji pozici s úsměvem sympatická novomanželka. Pro říjnový termín svatby se rozhodli novomanželé proto, že oba mají po sezoně. Byl naplánován dřív, než budoucí nevěsta zjistila, že bude i maminkou.

„Moc se na malé těšíme. Samozřejmě budu muset přerušit sportovní kariéru, takže olympijský Londýn nestihnu, ale ke sportovní střelbě se chci vrátit,“ vždyť Katka Emmons to také dokázala,“ připomněla jiný sportovní střelecký pár Kateřinu a Matta Emmonsovi, který má ve sbírce zatím víc medailí, zejména olympijských.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Kluk, nebo holka? Rozhodne příroda

„Jestli se narodí chlapeček nebo holčička, to rozhodne příroda. Domluvili jsme se, že si to říct nenecháme,“ dodal David Kostecký. „Pro mne to jsou úžasné chvíle, krásná životní změna. Věřím, že se promítne příští rok i do mojí formy. Nabíjí mne to energií,“ přiznal nejlepší český brokař. Příští rok by si chtěl vystřílet účast na OH v Londýně. „Teď o tom nepřemýšlím. Užívám si krásné chvíle jako novomanžel,“ zdůraznil s tím, že první cesta po svatbě vedla na Kypr.

Novomanželé se rozhodli žít v Brně a v rodinném sídle Kosteckých v nedalekých Holasících, kde je i broková střelnice. Svatbu se snažili co nejvíce utajit. „Nechtěli jsme z toho dělat mediální show. Je to především naše rodinná záležitost. Samozřejmě se to neututlalo, takže jsme gratulace dostali od střelců z celé planety,“ prozradil David Kostecký, který si svoje soukromí pečlivě hlídá.

Dokonce dlouho tajil i to, že financoval výcvik slepeckého psa, který už slouží nevidomému člověku. „To je přeci moje soukromá věc, jestli pomohu člověku, který to potřebuje. Pro veřejnost jsou podstatné moje výsledky na střelnici,“ vysvětloval reprezentant královéhradecké Dukly, proč nestojí o publicitu svých soukromých aktivit.

Zlato z Evropy

Letos se mu na střelnici dařilo, i když zatím nevybojoval účast na příští olympiádě. Ve čtyřech závodech Světového poháru skončil vždy ve finále. V Pekingu byl pátý, když k medaili chyběl jeden bod, v anglickém Dorsetu stál na bronzovém stupínku a od toho nejvyššího jej dělil opět bod. V italském Lonatu byl opět pátý a zase bod od medaile. V zářijovém finále pak skončil šestý, to mu na stupně vítězů scházelo sedm bodů.

Kostecký umí podržet i družstev, což dokázal na mistrovství Evropy v Kazani. Tam byl sice v individuálním závodě jedenáctý, opět bod od finále, ale přivezl si zlato ze soutěže družstev. Na světovém šampionátu v Mnichově skončil sice až sedmnáctý, ale ve vyrovnané konkurenci zase jen bodík od finále... Družstvo skončilo o bod čtvrté.

„O stupně vítězů střílí na velkých závodech čtyřicet a víc borců, kteří na to mají. Rozhoduje sebenemší malíčkosť. Jediný bod a při pohledu na výsledkovou listinu to kolikrát vypadá jako neúspěch, ale není to tak. Tuto sezonu považuji za úspěšnou, protože jsem mnoho borců, kteří mají tolik finálových účastí jako já. Na olympijský Londýn jsem sice nedosáhl, ale je reálný. Nepochybuji o tom, že se tam jako čerstvý otec proboujím. Významná změna v mém životě a podpora manželky, která je také střelkyně, mi dávají obrovskou energii,“ prozradil David Kostecký.

DUKLA

na Dnech NATO

Letošního roku se na letišti Leoše Janáčka v Ostravě konal již desátý, jubilejní ročník Dnů NATO a Dnů vzdušných sil AČR a poprvé byl program dvoudenní. V sobotu a v neděli 18. a 19. září 2010 se na největší přehlídce techniky a výzbroje Armády České republiky, Policie ČR, Městské policie, Celní správy a zástupců ostatních armád NATO přišlo podívat více než 180 000 návštěvníků. O to, aby byli spokojeni, se staralo mimo jiné přes šest set vojáků a občanských zaměstnanců AČR. Mezi nimi se, jako již tradičně, neztratila ani výprava Armádního sportovní centra DUKLA.

Pod nafukovací branou s logem DUKLA, viditelnou z velké části letiště, stály před stanem s dresy sportovců ASC DUKLA dva veslařské trenažéry. Během obou dnů akce se na nich vystřídaly stovky malých i velkých návštěvníků, kteří závodili o co nejlepší dosažený čas opravdu „jako o závod“. Před desátou hodinou v sobotu 18. září 2010 vzbudil v prostoru armádního vrcholového sportu pozornost olympijský čtyřbob. Pod vedením legendárního pilota Ivo Danileviče předváděli závodníci Jan Stoklásk a Dominik Suchý téměř sedm hodin závodní stroj, který většina přihlížejících viděla poprvé v životě. Zejména Ivo Danilevič trpělivě a opakovaně vysvětloval způsob jízdy i takticko-technická data bobu. Mnozí, zejména muži, neodolali a vyzkoušeli si „na sucho“ roztlačení bobu a rychlý a plynulý nástup na jeho palubu. Tady se ukázalo, o jak náročnou sportovní disciplínu se jedná. Současně si návštěvníci prohlíželi vystavené knižní publikace o sportovcích Dukly a vybírali fotografie svých sportovních idolů.

Nedělní dopoledne začalo napjatým očekáváním přiletu olympijské vítězky a světové rekordmanky nadporučice Barbory Špotákové. To však neznamenalo, že veslařské trenažéry byly opuštěné – opak byl pravdou. A čím se blížil příjezd olympijské vítězky, tím se počet zájemců úměrně zvyšoval a na vyzkoušení trenažérů se stály i delší fronty. Úsměvné bylo, když se čekající dožadovatelé zahájení autogramiády s tím, že je Bára již na místě a ukazovali na její dvojnici, která na setkání rovněž čekala. Tak velká je jejich podoba! Jako u dvojčat.

Okamžitě po přiletu Bary Špotákové pravidelnou linkou ČSA z Prahy na letiště v Ostravě byla přímo od letadla odvezena vozidlem VP k hlavní tribuně a tam přivítána předsedou Sdružení Jagello 2000 Zbyňkem Pavlačkem. Za armádní oblast ji uvítal plukovník gšt. Ivo Střecha.

- 1/ „Dvě Bary“
- 2/ Bobisti na panduru
- 3/ Špotáková s pilotem B-52
- 4/ Velitel vzdušných sil Jiří Verner s Bárou Špotákovou
- 5/ Děti si mohly vyzkoušet závodní bob.

Následovalo překvapivé pozvání velitele bombardéru B-52 US AIR FORCE, který byl hlavním tahákem akce, k prohlídce stroje. Pozvání Bára s radostí přijala, i když z obrovského bombardéru měla veliký respekt. Až po krátkém rozhovoru, který poskytla na hlavní tribuně, dorazila v doprovodu vojenské policie ke stánku Dukly. Zde se setkala se svojí dvojnicí, které do knihy o olympiádě v Pekingu napsala věnování a „obě Bary“ se nechaly společně vyfotografovat. Pak již pravá Bára podepisovala stovky fotografií svým věrným fanouškům, kteří na ni trpělivě čekali přes dvě hodiny. Kdyby nemusela odletět dalším spojem do Prahy, nebyli by ji nadšení diváci z autogramiády pustili. Jen za asistence Vojenské policie se prodrala k automobilu, který ji odvezl ke schůdkům do letadla směr Praha.

Co na závěr? Snad jen, že se reprezentace ASC DUKLA na takové gigantické akci neztratila. Mezi řinčením pancéřů, rachocení pásů, výbuchy cvičné munice a hukotem proudových letadel působil stánek Dukly jako milé pohlázení, kde cinkají zlaté, stříbrné a bronzové medaile. Takový je přínos ASC DUKLA k pozitivní prezentaci činnosti Armády České republiky na veřejnosti.]

Letecký den na čáslavské základně

Vybraní reprezentanti ASC DUKLA, medailisté ze světových a evropských šampionátů, navštívili 16. listopadu 2010 letecké profesionály 21. základny taktického letectva v Čáslavi.

1

2

51

3

4

Text: Ivana Roháčková a Bohuslav Kúrka
Foto: Ivana Roháčková

- 1/ Martin Bláha a výr Bubo
- 2/ Ondřej Štěpánek na simulátoru
- 3/ Jan Železný s orlem Adamem
- 4/ Kabína letadla lákala nejvíce. Zleva střelci Hlaváček, Sychra, Marušková a vodní slalomář Štěpánek
- 5/ Společné foto s mistry piloty

Návštěvní den zahájil velitel základny podplukovník Petr Lančí. Na čáslavském letišti přivítal ředitele ASC DUKLA plukovníka Jaroslava Prišćáka, Imricha Bugára, šéftrenéra sportovní střelby Radka Jančíka, vynikající trenéry – oštěpařské skupiny Jana Železného i trenéra mistra světa ve skifu Ondřeje Synka Milana Dolečka, a patnáct sportovců – mezi nimi atlety Barboru Špotákovou, Petra Frydrycha, střelce Lenku Maruškovou, Jana Sychru, debkanoisty Ondřeje Štěpánka, Jaroslava Volfa, cyklisty Martina Bláhu, Jirku Hochmanna, Milana Kadlece, parašutistu Jirku Gečnuka nebo moderní pětibojaře Libora Capaliniho a Ondřeje Polívku.

V oficiální části zdůraznil podplukovník Petr Lančí přínos dukláků pro armádu, ale i pro celou naši republiku. Skutečnost, že sport a armáda mají mnoho společného, bylo pak patrné na každém kroku. Sportovci si mohli vyzkoušet pocitu pilotů v bojových letadlech v kokpitu leteckého simulátoru L-159 ALCA a vyzkoušet si, byť jen na zemi za pomoci leteckých instruktorů, pilotáž letounu a sestřelit nepřítel z oblohy. Za doprovodu vrchního praporčíka základny Michala Šašmy, který byl vynikajícím průvodcem po celý den, pak prošli od historie až po současnost základnu v leteckém muzeu.

Po přeletu nadzvukového gripenu těsně nad hlavami se přesunuli na Staniči biologické ochrany letiště, která zde působí od roku 1984

a jejím úkolem je zajistit bezpečný letový provoz – zabránit střetu ptactva ve vzduchu s letadly. Zde se seznámili s leteckým personálem a hlavními úkoly ornitologů, mezi které patří hlavně vycvičit dravce tak, aby dokázali zahnat i tisícové hejno havranů. Na čáslavské základně se používá k plašení ptáků a ostatní zvěře orl skalní, sokol stěhovavý, raroh velký a jestřáb lesní. Sportovci Dukly si nejvíce oblíbili největšího dravce orla Adama a výra Buba, toho si vzal na rukavici skoro každý.

Zajímavé bylo setkání a povídání o práci, výstroji, rychlosti zásahu a umění letu se dvěma piloty letounů JAS-39 Gripen, účastníky mezinárodního cvičení Tiger Meet. Oba letci patří k 211. taktické letce v Čáslavi, která byla letos přijata za plného člena NATO Tiger Association (NTA) a od října se stala nejlepší „tygří“ letkou v NATO. Poprvé v devětačtyřicetileté historii NTA dokázala „dvěstějednáctka“ jako nováček získat nejprestížnější ocenění „tygří“ elity – cenu Silver Tiger Trophy.

Pak už následovala třešinka na dortu – prohlídka hangáru letky oprav techniky, kde si sportovní šampioni mohli prohlédnout i sáhnout na nadzvukové letouny JAS-39 Gripen a posadit se za knípl lehkého bitevníku L-159 ALCA.

Den na letecké základně ukázal, že sport a letectvo bylo, je a bude vždy otázkou „srdcařů“, protože ani jedno, ani druhé nejde dělat bez zaujetí a osobní zainteresovanosti.]

Špotáková čtvrté atletkou roku

Letos jediná medailistka z atletického mistrovství Evropy v Barceloně oštěpařka Barbora Špotáková podle očekávání obhájila titul v každoroční anketě Českého atletického svazu. Slavnostní vyhlášení ankety Atlet roku se uskutečnilo 6. listopadu 2010 v hotelu Ambassador v Praze.

Nadporučice Barbora Špotáková byla již počtvrté za sebou zvolena nejlepším českým atletem. Vítězství v prvním ročníku Diamantové ligy a barcelonský bronz byly dostatečnou zárukou prvenství v hlasování funkcionářů, trenérů a novinářů. Atletem roku byla poprvé dekorována v roce 2007, kdy vyhrála mistrovství světa v Ósace. „Je to hrozně zvláštní, kdyby mi to někdo řekl před pěti lety, asi bych

nevěřila. Na začátku mi přišlo hrozně vzrušující, že jsem se do té ankety dostala, teď už jsem v ní zdomácněla,“ přiznala světová rekordmanka a olympijská vítězka. K dorovnání rekordního počtu sedmi prvenství v anketě jejího nového trenéra Jana Železného jí ale ještě tři triumfy chybí.

Špotáková v anketě zvítězila s přesvědčivým náskokem před dvojicí Zuzana Hejnová a Petr

Svoboda. Trenérkou roku se stala Martina Blažková, juniorem Pavel Maslák a objevem Josef Prorok. Po čtrnácti letech v ní chybí jméno pětinasobného vítěze ankety desetibojaře Romana Šebrleho, jenž skončil dvanáctý.

Do Top desítky atletů se dostali ale další tři reprezentanti ASC DUKLA. Po loňském desátém místě se vyvíhl hned na čtvrtou příčku běžec Jakub Holuša, který letos bral na osmistovce při halovém i venkovním vrcholu pátá místa. Výškař Jaroslav Bába, před rokem v anketě třetí, letos klesl na osmou pozici. Na ME v Barceloně vybojoval páté místo. Výrazný posun výkonnosti letos na začátku sezony předvedl oštěpař Petr Frydrych, důrazně zlepšil osobní rekord a vstoupil mezi elitu v Diamantové lize. Kvůli vleklému zranění zad však nepodal očekávaný výsledek na mistrovství Evropy, což se podepsalo pod desátým místem. V anketě skončil devátý. |

Text a foto: Ivana Roháčková

Atletická elita roku 2010.
Přední řada zleva: Ptáčnicková, Hejnová, trenérka Blažková, Rosolová, Masná, Klučinová, Maslák; zadní řada: Špotáková, Frydrych, Svoboda, Bába, Holuša, Prorok.

Kateřina Baďurová po dlouhé řadě různých zranění a nemocí se před třemi lety stala vicemistryní světa ve skoku o tyči. Po jednoroční přestávce však její zdravotní problémy pokračovaly, a tak po utržení vazů v jednom kolenu a letos i ve druhém svoji sportovní kariéru v dubnu ukončila. A v říjnu, už jako Kateřina Janků, usedla do křesla šéftrenérky atletů pražské Dukly.

SKOČILA do nového života

Už na jaře jste dostala od Dukly nabídku na funkci šéftrenérky. Bylo to pro vás těžké rozhodování, než jste ji přijala?

Velice těžké, dlouho jsem tuto nevsední nabídku zvažovala. Překvapila nejen mne, ale i mé okolí. Nechyběly ani emotivní ohlasy, což se ani nelze divit. Vždyť mladá ženská měla v Dukle vůbec poprvé převzít tuto funkci. Pro můj souhlas bylo nakonec rozhodující, že zůstanu ve sportovním kolektivu mladých lidí a práce mě bude bavit. Teď si jen přeji, aby s mojí činností převládala všeobecná spokojenost.

Jaká je konkrétní náplň vaší práce?

V kartotéce zaměstnanců jsem sice vedena jako vedoucí starší trenér, ale ve skutečnosti jde o manažerskou roli, v níž chci využít své ekonomické vzdělání. Atletům i trenérům se budu hlavně snažit vytvořit optimální podmínky a pomáhat jim v jejich práci, kterou mnohdy komplikují různé organizační a především administrativní povinnosti.

Nemáte obavy, že to pro vás bude hlavně časově velice náročné?

Zpočátku jsem obavy měla, ale zároveň věřila, že to zvládnou. Asi proto, že vrcholoví sportovci jsou zvyklí na náročnost i odříkání a i mně tyto vlastnosti v nesnadných začátcích pomohly. Často jsem sice byla dost unavená, ale postupně se mi podařilo dostat se do časové rovnováhy.

Co vám napovídají první šéftrenérské poznatky?

Jsou to spíš první dojmy, protože na nějaké hodnocení je ještě příliš brzy. Práce je zajímavá, i když už mám za sebou i vyřešení jedné nejnepříjemnější záležitosti kolem tyčkaře Michala Balnera. Před mítinkem v Dubnici totiž

rozhodnout. Teď jsem spokojenější a klidnější, i když třeba letošní mistrovství Evropy mě do mého nedávného světa znovu vrátilo a celý šampionát jsem sledovala s velkým zaujetím.

Letošek, včetně svatby s Tomášem Janků, je pro vás rokem významných životních změn. Jsou pro vás všechny příjemné?

Určitě! Vždyť velice rychle se mi podařilo skočit do nového a lze říci i příjemného života. Změnila jsem jméno a tyčkářský sektor vyměnila za úplně něco jiného a asi i pestřejšího. Přitom jsem zůstala u sportu a věřím, že mě i uživí.

A v jakém světle vidíte budoucnost české atletiky?

Z mistrovství Evropy přivezla česká výprava zásluhou Bary Špotákové sice jen jednu medaili, ale dost dlouhá řada atletů, kteří mají svůj vrchol teprve před sebou, skončila na bodovaných příčkách. To napovídá, že už v blízké době by se aspoň některá tato umístění mohla změnit v cenné kovy. Velké žně sice v nejbližších letech asi čekat nelze, protože atletika je hodně náročná a v poslední době věnovali mladí lidé větší pozornost počítačům než sportu. Přesto v Dukle je v současnosti dost dětí, jejichž rodiče si zřejmě uvědomují nutnost pohybu svých ratolestí. V tom je vidět určitý posun a je to i dobrý odrazový můstek, i když až do dalekého budoucna. Ze všech talentů sice nevyrostou vrcholoví sportovci, ale chceme děti naučit sportovat pro radost a tím i pro dobré zdraví. |

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

MÍŘÍ ZPĚT DO PRVNÍ LIGY

První ligu hrála Dukla na Julisce naposledy na jaře 1994. Dvě sezony byla ve třetím a poté jednu ve druhém fotbalovém patře. Až po fúzi s Příbramí se vrátila mezi elitu. Jenže... Liga se hrála v Příbrami a Dukla nakonec vymizela i z názvu příbramského klubu. Také ze statistik evropských pohárů zmizelo jméno Dukla... A vrcholového fotbalu se zřekla rovněž armáda, ale to bylo z jiných důvodů.

Slavná fotbalová Dukla ale nezemřela. Už v době, kdy se název, trofeje a nejlepší hráči stěhovali do Příbrami a na Julisce zůstala jen mládež, zrodila se nová Dukla a působila v nižších soutěžích. Nejprve ji v podstatě tvořili ti, kteří se nemohli smířit s odchodem slavného fotbalového klubu z Julisky. Postupně se tým probíjel nižšími soutěžemi vzhůru. Přeměnou na akciovku a převedením druholigové licence z Jakubčovic, se posunula do druhého patra.

Na Julisce po deseti letech znovu působil profesionální tým a klub se posunul výš. Přišli zkušený fotbalisté jako Jiří Novotný, Michal Kolomazník, Luděk Zelenka, Jan Vorel, Patrik Gedeon. Dva posledně jmenovaní působí v mužstvu dodnes. Dukla opět bojuje o první ligu. Tentokrát už bez obavy, že ji zase někdo někam přestěhuje. Dukla na Julisku patří. To ví nejen vedení klubu, ale i armáda.

Staví na mládeži

Místopředseda ČMFS a předseda dozorčí rady klubové akciovky právník Jindřich Rajchl je jedním z pilířů nové Dukly. Ve vedení klubu také mají o jeho budoucnosti jasno. „Především nejdeme cestou nějaké rychlokvašky a neděláme unáhlená krátkodobá rozhodnutí. V našich plánech samozřejmě figuruje postup do nejvyšší soutěže. Ale netlačíme na trenéry a mužstvo,

že to musí být už teď. To v žádném případě. Pokud bychom postoupili, dokážeme si s tím poradit a rozhodně bychom se této možnosti nezřekli. Jen by se musely změnit některé věci. I na tuto variantu jsme připraveni,“ zdůraznil Rajchl. Úpravy na Julisce, především osazení sedačkami a instalování vyhřívání travnaté plochy, by podle Rajchla nebyl nepřekonatelný problém. „V každém případě chceme hrát na Julisce,“ konstatoval.

„Jako první cíl jsme si dali vybudování kvalitního mládežnického zázemí, abychom mohli stavět na svých odchovancích a klub tuhle investici pak i zúročil. Tím rozhodně nemám na mysli nějaký hurá prodej talentů, ale promyšlené přestupy, kdy budeme mít za hráče adekvátní náhradu. To se týká i zimního posilování, pokud to tak nazvu. Opět budeme vycházet především z vlastní líhne. Velkou perspektivu mají naši mladíci Pospíšil, Hanousek, Přeučil, Vrzal a další. Práce s mládeží se na Julisce skutečně daří,“ říkal spokojeně Rajchl.

„Máme velmi kvalitního útočníka Daniho Chigoua, o kterého je zájem z nejvyšší soutěže a určitě by se v ní neztratil. Pokud se objeví skutečně velmi zajímavá nabídka pro klub i hráče, budeme o ní jednat, ale vůbec to neznamena, že ho prodáme za každou cenu,“ dodal Rajchl s tím, že klub je solidně ekonomicky

zajištěný, takže nemusí realizovat nouzové prodeje hráčů.

Armádě patří dík

Fotbalová Dukla působí na Julisce, která patří armádě. „S ministerstvem obrany máme nájemní smlouvu a vzájemné vztahy jsou vynikající. Chtěl bych i touto cestou armádě poděkovat za její přístup a spolupráci. Fotbalová Dukla sice už není mezi sporty, které armáda podporuje, ale všichni cítí, že tu existuje „pupeční šňůra,“ která nás spojuje a nikdo ji nechce přestřihnout. Naopak ji považujeme za přínosnou pro obě strany. Tradice fotbalové Dukly a armády tu prostě je a bylo by škoda ji rušit,“ zdůraznil Rajchl.

Vedení Dukly není lhostejná ani historie klubu. Část trofejí je ale v Příbrami. „Přitom v původní smlouvě není, že poháry náleží Příbrami, ale jen právo na soutěže. S vedením středočeského klubu jednáme o jejich navrácení. Tradice si velmi vážíme, proto připravujeme rozšíření sítě slávy, kam bychom rádi umístili všechny poháry a trofeje. Spolupracujeme s legendami klubu a nejen s nejlepší historickou jedenáctkou Dukly, na jejíž výběru se podíleli i fanoušci,“ uvedl Rajchl s tím, že „kolaps, jaký teď zažívají tři Bohemky, v případě Příbrami a Dukly nehrozí. „Z naší strany určitě ne,“ dodal. Dukla dělá i příslušné kroky na UEFA, aby se její jméno vrátilo do historických zápisů.

Dukla se stará i o svoje fanouškovské zázemí. „Pracujeme s nimi a vychováváme si nové, tak říkájíc od plenek. Děláme hodně akcí pro mládež, ale třeba i charitativní pro nemocné děti. Záleží nám na lidech a vymýšlíme různé akce, abychom je získali, zabavili a oni cítili sounáležitost s klubem,“ řekl Jindřich Rajchl.

S Kozlem na lavičce

A jak to vypadá na trávníku? Mužstvo vede jako trenér bývalý výborný obránce Luboš Kozel. Na podzim vystoupal s mužstvem až na nejvyšší příčku a bojuje o ní především

s Vlašimí. Rozhodně však nepodléhá předčasné euforii. „Určitě jsme spokojeni s tím, že hráme na špičce tabulky, ale soutěž je velmi vyrovnaná. Jedno zaváhání může způsobit nepříjemnosti. Zůstáváme na zemi a snažíme se vyhrát každý zápas, bez ohledu na soupeře,“ konstatoval velmi diplomaticky Kozel.

O postupu mezi elitu se na Julisce nemluví. Samozřejmě že slavný klub má a musí mít takové ambice, ale... „Naším cílem je zlepšení výsledků oproti minulé sezoně, kdy Dukla nakonec skončila šestá. Nikdo nás opravdu do postupu netlačí. Tím ale rozhodně neříkám, že o něj nebudeme bojovat. Když se na jaře podaří, určitě tu nejvyšší výzvu přijmeme,“ dodal trenér s vědomím, že z aspirantů na postup jeho svěřenci porazili především Jihlavu.

„Jihlavu považuji za největšího kandidáta na postup, to jsem říkal už před sezonou. Na podzim jako další vykristalizovala Vlašim. Ale o návrat do nejvyšší soutěže usilují i Zlín se Žižkovem. Vzhůru se derou také Třinec a Sokolov... Podle mne to bude boj do posledního kola. A my v něm ani na jaře rozhodně nechceme hrát druhé housle,“ zdůraznil Kozel.

Chigou klenotem

O tom, jaké má jeho tým přednosti a kde jsou slabiny, Kozel mluvit nechtěl. „Určitě ne proto, že bych se bál něco prozradit soupeřům. Už jako hráč jsem neměl rád, když jsme se v kabině dozvěděli kritiku z novin. To dodržuji. Naší nejsilnější stránkou je vyvážené složení týmu, v němž jsou zastoupeny generace těch nejzkušenějších, už ostřílených, a mladých. Z toho pak vyplývá naše hra. A slabiny uvádět s ohledem na hráče nebudu. Výhrady řeknu jim v kabině, kde to také zůstane,“ vysvětlil trenér, proč nechce otevírat dveře kabiny.

Nejzkušenější v týmu jsou obránce Jan Vorel a záložník Patrik Gedeon. První ligu si zahrál například i Pavel Hašek, syn předsedy ČMFS Ivana Haška. Ten patří k té střední generaci, podobně jako záložníci Ondřej Šiml nebo Petr Malý. Klenotem mužstva je pak

sedmadvacetiletý kamerunský kanonýr Dani Chigou. Tu nejmladší pak reprezentují například Marek Hanousek, Michal Preisler, Tomáš Pospíšil, Vojtěch Přeučil, Ondřej Vrzal.

„Netroufnu si spekulovat, jestli by stávající kádr měl nebo neměl na první ligu. Zřejmě by potřeboval posílit o pár zkušenějších hráčů. Ale to není téma dne a s vedením klubu se o těchto otázkách bavíme. Na Dukle se pracuje velice koncepčně, to znamená, že se kouká dopředu a nejen na odehrání nejbližšího ročníku. I posilování kádrů se řeší především perspektivně,“ konstatoval trenér Luboš Kozel s tím, že perspektivy fotbalové Dukly vidí z lavičky velmi pozitivně. |

- 1/ Nejlepší střelec Dukly Dani Chigou
- 2/ Trenér Luboš Kozel
- 3 až 5/ Tréni fotbalistů Dukly Praha

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

2

3

4

5

dukla praha

kovaná

História, súčasnosť a budúcnosť

slovenskej DUKLY

História športu v rezorte MO

Slovensko sa stalo v druhej polovici 60tych rokov atraktívnym miestom pre rozvoj armádneho športu vďaka výborným podmienkam, ktoré na Slovensku vznikali pre športovcov. Prvým armádnym športovým družstvom, ktoré do Banskej Bystrice prišlo v júli 1965, bol futbal. V októbri pribudli atléti a v januári 1966 lyžiari – skokani. Tieto tri družstvá vytvorili tzv. športovú rotu v rámci banskobystrického vojenského útvaru. Športovci DUKLY Banská Bystrica dostávali v tom období výdatnú finančnú pomoc od svojho zriaďovateľa – ministerstva obrany, a tak sa podmienky pre športovú prípravu neustále zlepšovali. Armáde stredisko DUKLA Banská Bystrica ako samostatný športový útvar vzniklo 1. 10. 1967.

Postupne prichádzali ďalšie športové družstvá, k trom zakladajúcim pribudli džudo, športová gymnastika, vodné pólo, biatlon, šerm, moderný päťboj, športová strelba, plávanie a vodný slalom.

Rovnocenným partnerom banskobystrickej DUKLE bola DUKLA Trenčín, datovaná od roku 1969. Zastrešovala ľadový hokej, zápasenie, neskôr cyklistiku cestnú a dráhovú (v Bratislave), rýchlostnú kanoistiku, volejbal, zápasenie, parašutizmus, veslovanie, spoločenské tance, triatlon, kulturistiku, rádio-orientačný beh, kickbox a box. V máji 1991 sa stala Československá armáda členom Medzinárodnej rady vojenského športu – CISM.

Počas existencie DUKLY Banská Bystrica a DUKLY Trenčín získali ich športovci na olympijských hrách celkovo 19 medailí, z toho 8 zlatých: v roku 1976 na OH v Montreale získal zlato Anton Tkáč v dráhovej cyklistike v šprinte, v roku 1980 František Kunzo ako člen zlatého futbalového družstva priniesol zlatú medailu z OH v Moskve, Jozef Pribilinec sa stal olympijským víťazom v chôdzi na 20km na OH v Soule v roku 1988. V ére samostatného Slovenska sa stal prvým olympijským víťazom Michal Martikán vo

vodnom slalome v kategórii C1 a v roku 2004 si z letnej olympiády priviezla zlato z Atén v kategórii K1 slalomárka Elena Kaliská. Michal Martikán a Elena Kaliská si olympijské víťazstvá zopakovali v roku 2008 v Pekingu. Biatlonistka Anastasiya Kuzminová vybojovala pre Slovensko prvú zlatú medailu zo zimných olympijských hier na ZOH vo Vancouveri v roku 2010.

Súčasnosť

Hlavnou činnosťou Vojenského športového centra DUKLA Banská Bystrica je zabezpečiť športovú prípravu športovcov – inštruktorov športu individuálnych športových odvetví na podujatia výkonnostného a vrcholového športu a na športovú reprezentáciu Slovenskej republiky a Ozbrojených síl SR.

Prostredníctvom VŠC je vytvorený v rezorte Ministerstva obrany SR priestor na zabezpečenie prípravy vrcholových športovcov, reprezentantov OS SR a štátnych reprezentantov SR aj na ďalšie obdobie.

Naším zámerom je zmodernizovať, dobudovať športové centrum v Slovenskej republike, ktoré bude zodpovedať celosvetovo uznávaným parametrom a bude zárukou športových úspechov v medzinárodnom porovnaní.

V súčasnej dobe VŠC zastrešuje 86 profesionálnych športovcov – inštruktorov športu (približne polovica z nich je profesionálnych vojakov) a 90 zmluvných vrcholových športovcov. Sídлом Vojenského športového centra DUKLA Banská Bystrica je od počiatku Banská Bystrica, avšak detašované pracoviská má Dukla na viacerých miestach na Slovensku. V Trenčíne sa nachádzajú oddelenia rýchlostnej kanoistiky a cestnej cyklistiky, Liptovský Mikuláš je domovom pre športové oddelenie vodného slalomu, v Žiline je zjazd na divokej vode. V Banskej Bystrici sú športové oddelenia atletika, biatlon, džudo, športová strelba, parašutizmus, v športovom oddelení rôzne sú plávanie, kulturistika, moderný päťboj, vodný motorizmus, karate, lyžovanie, skoky na lyžiach a po presťahovaní z Trenčína sú tu ďalšie 2 športové oddelenia, a to vzpieranie

Radi by sme Vám bližšie predstavili Vojenské športové centrum DUKLA Banská Bystrica, jeho históriu, súčasnosť, ale aj plány do budúcnosti. Počas 43ročnej histórie úspešného športového centra štátnej reprezentácie Ministerstva obrany SR sa niekoľkokrát menil jeho názov. Z pôvodného „Armáde stredisko Dukla Banská Bystrica“ na „Armáde stredisko vrcholového športu“, neskôr „Armádný športový klub“ a od 1. januára 2006 nesie meno „Vojenské športové centrum DUKLA Banská Bystrica“. Duklu zdobí do dnešného dňa 628 medailí z najvýznamnejších svetových a európskych majstrovských súťaží, 8 olympijských víťazstiev, 70 majstrov sveta a 109 majstrov Európy. Okrem týchto úspechov pridali naši športovci 38 medailových umiestnení aj na vojenských majstrovstvách sveta, 22 na svetových vojenských hrách, 11 na svetovej Univerziáde a 18 na Akademických majstrovstvách sveta.

a zápasenie. Od 1. 1. 2010 došlo vo VŠC ku zmenám v organizačnej štruktúre. Vznikli dva veľké odbory, a to odbor riadenia športu, pod ktorý patrí oddelenie VŠC dospelých športovcov, jednotlivé športové oddelenia, oddelenie VŠC mládeže a oddelenie zdravotnej, diagnosticko-regeneračnej starostlivosti. Druhým odborom je odbor ekonomiky, ktorý zastrešuje oddelenie hnuťelného majetku, oddelenie nehnuteľného majetku, oddelenie evidencie a účtovania a finančnú skupinu. Samostatným oddelením je riaditeľstvo, ktoré zahŕňa právno-personálnu skupinu a organizačno-propagačnú skupinu. Oproti roku 2009 nám bol znížený počet tabuľkových miest zamestnancov v rámci VŠC z počtu 236 osôb na 183 osôb (t. j. o 53 miest, čo predstavuje 22,5 %). K úspore miest došlo z dôvodu plnenia programového vyhlásenia vlády – zníženia počtov zamestnancov v štátnej správe o 20% a potreby efektívnejšieho využívania finančných prostriedkov. Zmeny sa dotkli hlavne oblasti administratívnej, správy majetku a logistiky. Napriek zníženiu celkového počtu zamestnancov sme v rámci možností posilnili odbor športu, vytvorili miesta trénerov mládeže a aj v strednodobom horizonte plánujeme podporovať a postupne rozširovať servisné zabezpečenie športovcov, ich podporné realizačné tímy v oblasti športovej diagnostiky, športovej

Text: Peter Korčok
Foto: archiv VŠC Dukla Banská Bystrica

psychológie, zdravotného a regeneračného zabezpečenia. Vynakladáme maximálne možné úsilie na zabezpečenie chodu organizácie s orientáciou na tých športovcov a športových oddelení, ktoré sú perspektívne a dlhodobou plnia stanovené výkonnostné ciele.

Hlavnou úlohou a cieľom strednodobého výhľadu činnosti VŠC je, okrem zlepšovania materiálno-technického zabezpečenia, sociálneho, organizačného, zdravotného a finančného zabezpečenia športovej prípravy našich športovcov, i rozvoj strediska mládeže a jeho legislatívna a finančné zabezpečenie. Kvalitná práca s mládežou je absolútne nevyhnutná. Hlavným cieľom strediska mládeže je dosiahnuť stav, kedy bude možné postupne dopĺňať a nahradzovať súčasných profesionálnych inštruktorov športovcami výchovanými v podmienkach VŠC smerom k OH 2012, ZOH 2016 a ďalej. V oblasti štátnej starostlivosti o telesnú výchovu a šport sa týmto zachovávajú záujmy štátnej športovej reprezentácie Slovenskej republiky a reprezentácie OS SR.

V roku 2010 sme vyriešili aj nastavenie systému odmeňovania a kariérneho rastu športovcov a trénerov tak, aby zodpovedal požiadavkám vrcholového športu v podmienkach rezortu MO SR a zároveň odzrkadľoval športový výkonosť, kvalitu práce. Nepretržite sa snažíme vytvárať kvalitnejšie podmienky pre športovcov na športovú prípravu. V stredu v Banskej Bystrici skvalitňujeme zázemie na športovanie: vybudovali sme modernú posilňovňu, v týchto dňoch začína rozsiahla modernizácia regeneračnej linky a zlepšenie podmienok na športovú diagnostiku. V Liptovskom Mikuláši staviame prevádzkovú budovu „Lodenica“, ktorá bude slúžiť ako zázemie pre náš úspešný šport vodný slalom. Vytvárame a zapracúvame odborné podporné realizačné tímy z oblasti športovej psychológie a športovej diagnostiky do športovej prípravy. V rámci možnosti pomáhamo vybraným mladým športovcom zosúladiť športovú prípravu a vzdelávanie, športovú a olympijskú výchovu a športovú i sociálnu perspektívu vo vrcholovom športe.]

VÝBER MEDAILOVÝCH VÝSLEDKOV ROKU 2010

ANASTASIYA KUZMINOVÁ, biatlon: ZOH Vancouver – 1. miesto rýchlostné preteky, 2. miesto stíhacie preteky

PAVOL HURAJT, biatlon: OH Vancouver – 3. miesto preteky s hromadným štartom

JURAJ TUŽINSKÝ, športová strelba: ME Meraker – 3. miesto VzPi 60

ŠTEFAN HAVLÍK, kulturistika: MS Maastricht – 1. miesto do 90 kg

MARIÁN OSTRČIL, rýchlostná kanoistika: ME Trasona – 3. miesto 5 000m C1, MS Poznaň – 3. miesto 5 000m C1

PETER GELLE, rýchlostná kanoistika: MS Poznaň – 2. miesto 500m K1

MARIÁN JUNG, vodný motorizmus: MS Boretto – 3. miesto F-500

MICHAL KOŠÚT, vodný motorizmus: ME Kriebstein – 2. miesto OSY 400

MIROSLAV JURČO, športová strelba: MS Mníchov – 2. miesto BT 40mix

MICHAL MARTIKÁN, vodný slalom: ME Čuňovo – 1. miesto C1, 1. miesto 3x C1, MS Tacen – 2. miesto C1, 1. miesto 3x C1

ALEXANDER SLAFKOVSKÝ, vodný slalom: ME Čuňovo – 1. miesto 3x C1, ME Čuňovo – 3. miesto C1, MS Tacen – 1. miesto 3x C1

MIROSLAV URBAN, vodný slalom: OHM Singapur – 2. miesto K1

MATEJ KAZÁR, letný biatlon: ME Osrblie – 1. miesto rýchlostné preteky, 1. miesto stíhacie preteky, MS Duszniki – 1. miesto stíhacie preteky, 2. miesto rýchlostné preteky

DUŠAN ŠIMOČKO, letný biatlon: MS Duszniki – 1. miesto rýchlostné preteky

JANA PURDJAKOVÁ, kulturistika: MS Mexico city – 1. miesto do 55 kg + absolutka, MS Las Vegas – 1. miesto tlak na lavičke

KLAUDIO FARMADÍN, karate: MS Cascais – 2. miesto do 84 kg

Spolu 45 medailí z vrcholných podujatí (ZOH, OHM, MS, ME, AMS, MS CISM).

1/ Martina Hrasnová
2/ Peter Gelle
3/ Jana Purdjaková
4/ Pavol Hurajt

5/ Elena Kaliská
6/ Martin Tesovic
7/ Michal Martikán
8/ Jozef Gönčí

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková a archiv ASC DUKLA

DOSÁHL na olympijské stříbro

Jiří Adam patřil v sedmdesátých letech k absolutní československé špičce v moderním pětiboji. Byl členem tříčlenného družstva, které v roce 1976 na olympijských hrách v Montrealu vybojovalo stříbrné medaile a o čtyři roky později v Moskvě byl pro změnu platným členem úspěšného týmu šermířů-kordistů. Jako trenér dovedl v roce 2002 Michala Sedleckého k titulu mistra světa a čtyři roky nato Davida Svobodu ke zlatu na juniorském světovém šampionátu. Už řadu let zastává v Dukle funkci šéftrenéra moderního pětiboje a svým svěřencům předává své bohaté zkušenosti především v šermu.

Fotbal vyměnil za pětiboj a šerm

Jeho otec byl fotbalista, a proto si přál, aby se i syn věnoval tomuto populárnímu sportu. Jenže brzy se ukázalo, že zájem jeho potomka bude mířit úplně jiným směrem. „V páté třídě mě při plnění podmínek tehdy známého Tyršova odznaku zdatnosti zaujalo pozvání Lokomotivy Praha na bližší seznámení s disciplínami moderního pětiboje. Zpočátku se z naší třídy přihlásilo asi sedm kluků, ale po čase jsem zůstal sám. Lákala mě pestrost tohoto sportu, zvláště pak jízda na koni. Nebylo to jednoduché, protože ve všech pěti disciplínách jsem byl úplným nováčkem. Nejvíce se mi dařilo v šermu kordem, v kterém jsem začal porážet i starší závodníky a v 18 letech už se mi podařilo vyhrát několik turnajů, což mně otevřelo dveře i do mládežnické reprezentace. Na juniorské mistrovství světa do italského Janova jsem jel bez trenéra

jako kluk z ulice, kterého baví šermovat,“ vzpomíná na své sportovní začátky.

V té době byl už také členem národního mužstva v moderním pětiboji a juniorského střeleckého družstva. „Tenkrát šlo s dobrou výkonností zvládnout třeba i tři sporty, zatímco dnes by to bylo vyloučené,“ ukazuje na rozdíly mezi tehdejší a současným vrcholovým sportem.

První cenná medaile

Svého velkého premiérového úspěchu okořeněného cenným kovem dosáhl jako pětibojař v roce 1976 na velice silně obsazeném Honvéd cupu v Budapešti, odkud si přivezl bronzovou medaili. A protože Jan Bártů skončil čtvrtý, tak čeští reprezentanti začali být po této olympijské generálce ve vybrané světové společnosti středem pozornosti.

„Třetího místa jsem si velice cenil, vždyť získat medaili na maďarské půdě, tedy v líní

elitních pětibojařů, bylo něco zcela výjimečného. Na olympiádu do Montrealu jsme proto odjížděli s představou, že bychom tam neměli propadnout, ale doma nám skoro nikdo nevěřil,“ přibližuje atmosféru před cestou do Kanady.

Tisk nešetřil superlativy

Zážitky z olympijského závodu řadí Jirka Adam do kategorie nezapomenutelných. Nejprve si pro ilustraci připomeneme hodnocení jeho mimořádného výkonu očima autorů oficiální publikace o těchto Hrách: Adam zítra sotva nastoupí k šermu, neboť tato soutěž trvá od rána celý den, což po vážném zranění z jízdy na koni nemůže vydržet... Hrdinou šermu se stal Adam, který mohl dělat jen volné úkroky a přesto skončil pátý... Adam střelil perfektně,

1/ Stříbrné družstvo z OH 1976 – Jiří Adam, Jan Bártů a Bohumil Starnovský
2/ Vpředu Adam a za ním Starnovský a Bártů

bolavá noha ho nelimitovala a tuto soutěž vyhrál. Pro družstvo to byl vynikající počinek. Adam se také v plavání doslova překonával, o čemž svědčí jeho osobní rekord... Po běhu odnesli pořadatelé vyčerpaného Adama pod kyslík... Stříbrné medaile pro družstvo a bronz pro Jana Bártů jsou historickým triumfem čs. moderního pětiboje.

Od pádu k triumfu

První den byl pro Jirku Adama hodně krušný. Nejprve si vylosoval nepřipraveného koně a ani při druhé volbě neměl štěstí. „Na jedné z překážek kůň zakopl a spadli jsme oba – navíc on zalehl mé stehno. Do cíle jsem sice dojel, ale náš tým, který se mnou tvořili Jan Bártů a Bohumil Starnovský se po úvodní disciplíně krčil až na 11. místě. Bylo mi do breku, nikdo s námi v olympijské vesnici nemluvil. Kdyby

se to nestalo až v Kanadě, tak bych asi ze závodu odstoupil a odjel domů. Hlavně totiž proto, že celou noc jsem léčil obrovský hematoma a skučel bolestí,“ vrací se ke krutému vstupu do své první olympiády.

Jenže v šermu se karta obrátila. Celému čs. triu se dařilo, což mu vyneslo neuvěřitelný skok až na nejvyšší příčku. „Vedoucí pozici jsme si udrželi i po střelbě a navíc mně se podařilo zvítězit v novém olympijském rekordu. V bazénu mě stehenní sval sice pořád bolel, přesto jsem dosáhl osobního maxima, což platí i na oba členy našeho týmu. Proto jsme i před závěrečným během byli stále v čele, ale já dobře věděl, že mě čekají čtyři kilometry utrpení, což se také potvrdilo. Nikdy jsem nebyl excelentní běžec a na nerovném terénu se ještě k tomu přidal zraněný stehenní sval. Přesto se nám všem podařilo dosáhnout takové časy, které stačily na stříbrnou medaili za vítězství Angličany. Byl to obrovský úspěch, který jsem radostí obrečel,“ přiznává po 34 letech.

V Moskvě pouze šermoval

O čtyři roky později začal na sebe upozorňovat Milan Kadlec, nicméně Adam stále patřil mezi pětibojařskou elitu. Vždyť v roce 1979 v moskevském předolympijském závodě skončil šestý, když porazil Bártů a Starnovského. Přesto do nominace na olympiádu se nevešel. „Cítil jsem se ukřivděný, protože se nehodnotily výsledky, ale jen se na předsednictvu u jednotlivých navrhovaných jmen zvedaly ruce. Mimochodem jako náhradník jel do Moskvy Slovák Poláček, který mě nikdy neporazil. Každý mě sice lítoval, ale nikdo neměl možnost mně pomoci,“ říká i dnes s příchutí trpkosti.

Když se o tomto nepochopitelném verdiktu dozvědělo vedení šermířského svazu, tak ho okamžitě zařadilo do své olympijské výpravy. A tak svých druhých Her se přece jen dočkal a družstvu pomohl k pěknému šestému místu. „Snad jsem tam odvedl dobrou práci. Stojí ještě za zmínku, že mnozí světoví pětibojaři kroutili hlavami a nemohli pochopit, proč jsem dal přednost šermu,“ usmívá se Jirka.

Zbývá ještě dodat, že kordový šerm prožíval v té době velký boom. „Hodně se na tom podepsali pětibojaři, kterých třeba při mém prvenství na mistrovství republiky bylo mezi osmi nejlepšími hned pět. Ve druhé polovině sedmdesátých let jsem s šermířem slavil řadu pěkných mezinárodních úspěchů, mezi něž patří především šesté místo na mistrovství světa v Grenoblu.

Prosadil se i jako trenér

Krátce po moskevské olympiádě se Jiří Adam se závodní kariérou rozloučil, ale sportu zůstal věrný. Nejprve se stal trenérem ve středisku mládeže, později vedl pětibojařské týmy

juniorů, mužů i žen a v posledních letech působil jako šéftrenér dukelských pětibojařů. Určitý čas ještě koketoval i s šermem. „Teprve jako trenér jsem se při účasti na několika turnajích dočkal za dobré umístění i odměn. V Německu to bylo jednou 20 tisíc marek, potom perský koberec a jiné hodnotné ceny. Zřejmě na mě čekaly, až budu „v důchodu“. Musím však přiznat, že za olympijské stříbro obdržel každý z naší trojice po 20 tisících korun, což však byla výjimečná událost,“ vrací se do tehdejší doby.

Rozvedl se kvůli sportu

Jiří Adam oslavil 12. října šedesáté narozeniny, k nimž mu dodatečně celá duklácká rodina přeje pevné zdraví a další trenérské úspěchy. Jubilea jsou pak vždy příležitostí k malému ohlédnutí za dosavadním životem. „Prožíval jsem krásné chvíle jako závodník i jako trenér. Za mých časů peníze nehrály žádnou roli, šlo nám o dobré pocity a co nejlepší reprezentaci. Navštívil jsem dlouhou řadu zemí, přičemž do zahraničí jezdím stále. Světová federace si mě totiž vybrala jako pětibojařského rozhodčího, což mě velice těší. Naopak kvůli časové náročnosti sportu jsem se rozvedl a vůbec nevím, že mně vyrostly dvě děti. Přiznávám, že v tom ode mě byla i trocha sobectví. Určitým zadoštičněním je pro mě dosavadní vysvědčení dcery Sylvie, která úspěšně studuje a zároveň patří mezi nejlepší české pětibojařky,“ vypočítává Jirka klady i zápory svého života.

Pětiboj je českým trumfem

Současné výsledky nejlepších českých pětibojařů, kteří jsou členy Dukly, dělají šéftrenérovi většinou velkou radost. Vůbec asi největší podíl na tom má skvěle vybavené středisko na Julisce, kde jsou dvě střelnice, šermířna, posilovna, sauna a závodníci mají k dispozici čtyři nové koně. „Jsou to podmínky srovnatelné se světovou špičkou. Nebylo levné takové středisko vybudovat, nikdo jiný ho v republice nemá, a proto do Dukly přicházejí i talentovaní mladíci z menších klubů,“ připomíná Jirka.

Také budoucnost tohoto sportu, který je už dlouho českým trumfem, vidí v různých barvách. „Z každé velké mezinárodní akce vozíme medaile už 15 let a není důvod, abychom z této cesty ustoupili. Velkým závodníkem je David Svoboda, který má při dobrém zdraví před sebou ještě dvě olympiády. Vynikající je rovněž Ondřej Polívka, do špičky se vrátil Michal Sedlecký a zapomenout nelze ani na Michala Michalíka. Při vysoké kvalitě máme tedy široké pole elitních pětibojařů. Prosazují se i ženy a v poslední době také juniorky. Jestliže máme tři juniorské mistry světa, tak je to jistě důkaz, že naše trenérská práce je na dobré úrovni,“ uzavírá Jiří Adam svůj pohled do minulosti i současnosti. |

SPORTUJ s TJ Dukla!

Co si lze vlastně představit pod pojmem letní denní sportovní tábor „Sportuj s TJ Dukla“? Definice by mohla znít například takto: Týdenní program pro děti ve věku od osmi do dvanácti let, jehož účastníci se dozvědí, jaké druhy sportů se provozují v oddílech TJ Dukla Praha a hned si je i v praxi vyzkoušejí.

Letní denní sportovní tábor „Sportuj s TJ Dukla“ měl v letošním roce premiéru. V minulosti už sice řada náborových akcí do dukláckých oddílů proběhla, ale letos poprvé se zástupci několika oddílů domluvili mezi sebou na tak komplexním podniku. Na táboře se podílely čtyři oddíly TJ Dukla – moderního pětiboje, šermu, plavání a atletiky, které splnily důležitou podmínku dodat potřebný počet svých trenérů pro zajištění zdárného průběhu akce.

S prvním podnětem na uspořádání tábora přišel trenér oddílu moderního pětiboje TJ Dukla Tomáš Janko, který se nechal inspirovat podobnými akcemi konanými v zahraničí, například v Německu nebo v Polsku, a k němu se postupem času připojili další organizátoři. Táboru se dostalo poměrně široké propagace prostřednictvím webových stránek TJ Dukla, jednotlivých zúčastněných oddílů a občanského sdružení Děti bez hranic a dále na akcích Městské části Praha 6 na Ladronce či u Písecké brány a na farmářských trzích na Vítězném náměstí.

Tábor se uskutečnil v letních měsících celkem ve čtyřech týdenních turnusech na začátku a na konci školních prázdnin – 5. až 9. a 12. až 16. července a 16. až 20. srpna a 23. až 27. srpna. Větší zájem byl o srpnové termíny, protože první běh nešťastně kolidoval se dvěma dny státních svátků. Důvodem však mohl být i fakt, že rodiče dětí měli více času zjistit si, oč se vlastně jedná. Přihlášky na akce se podávaly prostřednictvím e-mailu.

Veškeré sportovní aktivity se odehrávaly ve sportovním areálu Juliska. Účastníci přicházeli na sportoviště denně před 8. hodinou a byli rozděleni do maximálně desetičlenných družstev, která si vzali na starost vždy vedoucí trenér se svým asistentem. Dopoledne děti absolvovaly dva bloky sportovních aktivit, následoval oběd, který byl zajištěn v jídelně Armádního sportovního centra DUKLA,

a odpočinek vyplněný promítáním videofilmů se sportovní tematikou nebo dětských pořadů edukačního charakteru, a odpoledne čekaly účastníky další dva bloky sportovních aktivit. Konkrétní náplň bloků byla střelba ze vzduchových a laserových pistolí, šerm kordem, plavání v pětadvacetimetrovém bazénu, atletické disciplíny a míčové hry. Celodenní program končil obvykle kolem 17. hodiny. Vhodné bylo absolvovat celý týdenní běh tábora, protože v některých, zejména technických disciplínách na sebe činnosti probírané v jednotlivých dnech navazovaly. Některé děti však měly o nabízená sportovní odvětví takový zájem, že se zúčastnily více turnusů.

Kapacita jednoho běhu tábora činila čtyřicet dětí, které se v rámci Julisky musely vměstnat vedle profesionálních sportovců a příliš nenarušit běžný chod jednotlivých sportovišť. To byl sice trochu oříšek, protože třeba moderní pětibojaři a atleti se v téže době připravovali na své vrcholné závody, ale organizátoři akce zvládli vše na jedničku.

TJ Dukla sice požádala o poskytnutí finančního grantu na tábor jak Městskou část Praha 6, tak Magistrát hlavního města Prahy, ale ani z jedné strany peníze nedorazily. Poplatek za týdenní turnus zahrnující odborné vedení profesionálními trenéry jednotlivých sportovních disciplín, zapůjčení sportovního materiálu a teplé obědy, svačiny a pitný režim proto činil 2 500 Kč. Cena tedy nikoliv zanedbatelná, na druhou stranu za ni organizátoři akce poskytli dokonalý servis a děti si pestrost nabízených sportovních aktivit opravdu užívaly.

Akce byla úspěšná, o čemž svědčí nejen skutečnost, že se jí zúčastnilo přes 80 dětí, ale i fakt, že řádově desítky z nich našly v září znovu cestu na Julisku a přihlásily se do jednotlivých sportovních oddílů. Efekt, který od tábora jeho organizátoři očekávali, přitáhnout děti ke sportu a navýšit členskou základnu TJ Dukla v této věkové kategorii, byl tedy splněn. I proto se už nyní začíná připravovat další ročník akce, který by měl být pro děti ještě zajímavější a přitažlivější než ten letošní. |

Text: Pavel Nekola
Foto: archiv TJ Dukla Praha

Dagmar Šílená přišla do oddílu České asociace Sport pro všechny TJ Dukla Praha před třiceti lety. Po mateřské dovolené měla problémy se zády a chodila proto cvičit do dejvické sokolovny. Cvičení, které zde vedla klasická sokolská cvičitelka za doprovodu klavíru, jí však příliš nevyhovovalo, a tak se poohlížela po něčem vhodnějším. Příliš možností, kam si jít zacvičit, sice tenkrát nebylo, ale když se dozvěděla, že na Julisce probíhá pravidelné cvičení pro ženy, zašla se tam podívat a od té doby chodí cvičit jedině na Duklu. Od roku 1988 vykonává v oddíle funkci předsedkyně.

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

PRO ZDRAVÍ a pro krásu

Kolik členek má oddílový výbor a v jakém složení pracuje?

Ve výboru pracujeme tři, kromě mne ještě ekonomka Jana Štěpánová a naše současná cvičitelka Vlasta Johnová. Speciálně se ale nescházíme, protože veškeré záležitosti, které musíme řešit, projednáváme před cvičením, kde se de facto vídáme každý týden. Rovněž všechny důležité informace předáváme našim členkám před nebo po cvičení.

Jak velká je členská základna oddílu a jaké je její věkové složení?

Oddíl má v současné době 32 stálých členek, což je optimální počet a jakási naše stabilní základna. Mezi nejmladší a nejstarší členkou oddílu je značný věkový rozdíl, od 18 po 68, tedy rovných padesát let, a zdatných důchodkyň máme mezi sebou hned několik.

Máte zájem získávat i nové členky?

Nábor dělat nemusíme, protože jsme na Dukle tak vyhlášené, že s návštěvností problémy nemáme. Nové cvičenky však neodmítáme, takže když třeba naše členka přivede s sebou kamarádku s tím, že by si to u nás chtěla vyzkoušet, netrváme na tom, že musí být registrovaná, a zaplatí pouze příspěvek na cvičitelku. Někdy, třeba po Novém roce, kdy jsou děvčata plná předsevzetí, bývá tělocvična pořádně našvihnutá, ale po určité době některé cvičenky ztratí zájem a jejich počet se postupně zase ustálí.

Kde získáváte prostředky na vaši činnost?

Za každé cvičení vybíráme od cvičenek poplatek 35 Kč, abychom uhradily náklady na cvičitelku. Kromě toho platí naše členky roční členský příspěvek ve výši 100 Kč, který odvádíme mateřské jednotě. Za nájem tělocvičny nemusíme platit nic, ASC DUKLA nám ji poskytuje zdarma. Chtěla bych zdůraznit, že si toho velice vážíme a že naše členky jsou si dobře vědomy toho, že chodí cvičit na Duklu, a jsou za to opravdu vděčné. Finanční situace oddílu je jinak stabilizovaná, výše našich prostředků se pohybuje kolem 20 000 Kč.

Jakým způsobem využíváte služeb TJ Dukla?

Především k vyřizování finančních záležitostí, například fakturace za cvičitelku nebo za nakoupené cvičební pomůcky. Spolupráce se sekretariátem jednoty je naprosto bezchybná, fungovala perfektně jak v minulosti za paní Kvasničkové, tak i nyní za paní Stýblové.

Mohla byste popsat průběh cvičební hodiny?

Cvičení probíhá už tradičně každé pondělí v tělocvičně na Julisce od 19 do 20 hodin

s možností následného využití dvou plaveckých drah bazénu od 20.15 do 20.45 hod., kam chodí cca deset žen. Schéma hodiny je následující: Prvních deset minut jdeme do aerobního zahřátí při rychlejší hudbě, pracujeme s vlastním tělem s využitím jednoduchých aerobických kroků. Další dvacet minut posilujeme při pomalejším tempu, kde kromě vlastního těla používáme k posilování nejvíce overbally a posilovací gummy. Následujících dvacet minut posilujeme na podložkách hlavní břišní svaly, lýžďe, nohy, ale i zádočné svaly opět s využitím overballů. Posledních deset minut pak využíváme k protažení s prvky Pilates. Druhy cvičení, které praktikujeme, jsou následující: AE, Body styling, P-Class a Pilates. Cvičení vede velice zkušená cvičitelka II. stupně Vlasta Johnová, v minulosti byly našimi cvičitelkami Eva Šimonková a Marie Jarkovská, které působily v oddílu každá asi dvacet let a byly rovněž velmi oblíbené.

Pořádáte kromě pravidelného cvičení ještě nějaké další společné akce?

Naše cvičitelka paní Johnová organizuje na komerční bázi čtyřikrát do roka cvičební víkendy, které se konají mimo Prahu. Dvakrát ročně, v zimě a během letních prázdnin, pořádá i týdenní relaxační pobyty ve Františkových Lázních, o které bývá velký zájem, protože se tam nejen intenzivně cvičí, ale lze využít i lázeňských služeb, například bazénu nebo masáží. Velmi oblíbené jsou též dva týdenní pobytové cvičební zájezdy k moři konané v letních měsících.

Co byste chtěla v práci oddílu ještě zlepšit?

Vždycky je co zlepšovat, ale domnívám se, že v současné době pracuje oddíl dobře, a věřím, že naše cvičenky jsou u nás spokojené. |

DUKLA MINICUP 2010

Text a foto: Cyril Schejbal

Šest družstev fotbalových přípravků se 23. září 2010 sešlo na VIII. ročníku fotbalového turnaje přípravků DUKLA Minicup 2010. Družstva bojovala o postup do semifinále turnaje ve dvou skupinách. Již v semifinále se sešla proti sobě dvě pořadajícího fotbalového klubu Dukla Praha a úspěšnější bylo družstvo „A“ vítězstvím 3:2. Finále čekalo také družstvo FK Motorletu, které ve druhé semifinálové dvojici porazilo FC Merkuria Lobkovice 1:0. Poháry předsedy UNIASK ČR, ředitele Armádního sportovního centra DUKLA a předsedy FK Dukla si po finálových bojích odneslo vítězné družstvo FK Motorletu Praha, na 2. místě FK Dukla „A“ a 3. místo patří FC Merkuria Lobkovice. Čtvrtá skončila FK Dukla „B“, pátá SK Sparta Krč a šestí byli mladí bojovníci SK Roztoky. Nejúspěšnějším střelcem se stal Lukáš Podzimek z FK Dukla. Cenu pro nejlepšího brankáře obdržel Jáchym Šerák z vítězného FK Motorlet.

Nejlepší sportovec UNIASK ČR

zaplněného sálu. Druhou sportovkyní se stala moderní pětibojařka TJ Dukla Praha, národní mistryně do 18 let Alice Lencová, která se zúčastnila mistrovství světa juniorů, závodu olympijských nadějí, Letních olympijských her mládeže v Singapuru a je členkou juniorské reprezentace. Dalším oceněným byl Tomáš Studnička, nejlepší hráč fotbalového družstva staršího dorostu v divizi, člen oddílu VTJ

RAPID Liberec. Posledním, kdo převzal cenu, byl trenér plzeňské střelkyně Ivy Růžičkové Petr Černocho. Jeho svěřenkyně obsadila na mistrovství světa juniorů 2. místo a stala se mistrýní ČR.

Všichni ocenění obdrželi ceny z rukou ředitelky odboru mimoresortní spolupráce Ministerstva obrany Yvety Hlásecké a místopředsedy výboru UNIASK ČR Cyrila Schejbal.

Text: Cyril Schejbal
Foto: Ivana Roháčková

Součástí vyhlášení ankety Armádní sportovec roku je i ocenění nejlepších sportovců a trenéra UNIASK ČR. V krásném prostředí konferenčního sálu Hotelu Domu armády v Praze byli ve středu 27. října 2010, po boku nejlepších sportovců Armádního sportovního centra DUKLA, vyhlášení tři sportovci a jeden trenér UNIASK ČR. První místo obsadil účastník pěti paralympijských her, mistr světa v časovce jednotlivců a dvojnásobný mistr Evropy cyklista pražské TJ Dukla Michal Stark. Jeho výsledky byly ohodnoceny dlouhotrvajícím potleskem

jubilanti armádního sportu

Rok 2010 pomalu končí, a proto tentokrát představujeme jubilanty, kteří slaví své narozeniny v posledních třech měsících, bývalé vynikající armádní sportovce, trenéry i funkcionáře:

Luděk MACELA, nar. 3. října 1950, fotbal

Fotbalový obránce, který přišel do Dukly Praha jako dvanáctiletý klouček, takže jej Dukla považuje za svého odchovance. V lize tu pak sehrál 267 utkání, v nichž dvanáctkrát skóroval a třikrát získal mistrovský titul. Za národní tým odehrál v letech 1980–1981 osm utkání. Na LOH v Moskvě 1980, jako kapitán mužstva získal zlatou medaili. Nyní funkcionář Českomoravského fotbalového svazu, předseda komise rozhodčích a delegátů.

Jiří ADAM, nar. 12. října 1950, moderní pětiboj, šerm, trenér

Bývalý československý reprezentant v moderním pětiboji a šermu. Jeho největším sportovním úspěchem je získání stříbrné olympijské medaile ze soutěže družstev v moderním pětiboji v Montrealu 1976. Na LOH v Moskvě 1980 byl členem družstva kordistů, které obsadilo 6. místo. Po ukončení aktivní sportovní kariéry se stal trenérem, v ASC DUKLA jeho zásluhou vznikl armádní oddíl moderního pětiboje.

Ing. František BENEŠ, nar. 16. října 1925, funkcionář, VŠ pedagog

V letech 1955 až 1987 pracoval jako odborný asistent Vojenského oboru FTVS UK. Od roku 1968–1986 byl předsedou atletického oddílu TJ Dukla Praha.

Milan ČEČMAN, nar. 18. listopadu 1940, atletika

Sprinter, překážkář. V Dukle Praha závodil v letech 1962–1968. Držitel 14 čs. rekordů: dvanáct na 110 m překážek a dva na 200 m přek., reprezentoval v 21 utkáních – 4x zvítězil.

Vladimír JÁNOŠ, nar. 23. listopadu 1945, veslování

Český veslař, reprezentant, finalista tří olympijských her (1968, 1972, 1976). Z letních OH v Mnichově 1972 si dovezl bronzovou medaili v nepárové čtyřce s kormidelníkem.

PaedDr. Viktor PODLOUCKÝ, nar. 3. prosince 1950, kanoistika, funkcionář

Kanoista, jezdil na deblkajaku a čtyřkajaku v Dukle Trenčín a Dukle Praha. Získal 21 národních titulů, účastník LOH 1976. Závodní činnost ukončil v roce 1980, poté pracoval jako trenér a funkcionář. V letech 2001 až 2009 byl zmocněncem MO pro sportovní reprezentaci.

Karel BROŽ, nar. 6. prosince 1925, volejbal

Vynikající volejbalista, v roce 1947 se stal poprvé mistrem republiky. Působil v oddílech ATK, ÚDA a RH Praha. V letech 1952–1955 byl nepřetržitě mistrem republiky. Reprezentoval v letech 1948–1956, na ME a MS v té době získal tři zlaté a tři stříbrné medaile (zlato – ME 1948 a 1955, MS 1956, stříbro – ME 1950 a MS 1952).

Jiří ČADEK, nar. 7. prosince 1935, fotbal

Střední obránce světové úrovně Dukly Praha v době její největší slávy, třikrát v letech 1957–1958 reprezentoval Československo, účastník MS 1958. Za Duklu (1954–1971) odehrál celkem 328 ligových zápasů a nevstřelil ani jednu branku, přesto získal sedm titulů mistra ligy. Třikrát sehrál vítězné finále Československého poháru. Čtyřikrát (1961–1964) vítěz Amerického poháru.

Eva REJZKOVÁ, nar. 7. prosince 1950, zdravotní sestra

V roce 1994 nastoupila na oddělení zdravotnického zabezpečení AVS jako zdravotní sestra. Nyní je dva roky zaměstnancem zdravotnického odboru ASC DUKLA.

Alexander BÖGI, nar. 11. prosince 1940, box

Začínal jako fotbalista, od dorostu si oblíbil box. V roce 1959 poprvé mistrem republiky. Od 60. let stálý člen Dukly, čtyřikrát národním mistrem v družstvech, bronzový z mistrovství armád. V Dukle Olomouc nejdříve asistentem, od roku 1975 hlavním trenérem mládeže boxu.

PaedDr. Vlastimil ŠEBELA, nar. 26. prosince 1950, funkcionář

Plukovník v záloze pracuje v armádní tělovýchově a sportu více než 36 let. V roce 1997 nastoupil jako velitel do ASC DUKLA. V roce 2001 odešel na oddělení tělesné výchovy Generálního štábu. Letos se vrátil jako externí pracovník do ASC DUKLA.

Václav MACHEK, nar. 27. prosince 1925, dráhová cyklistika

Vynikající sprinter 50. a 60. let minulého století. Spolu s Ladislavem Foučkem vybojovali na tandemu na 2 km stříbrnou medaili na Hrách XVI. olympiády 1956 v Melbourne.

Dagmar ŠTASTNÁ, nar. 28. prosince 1935, administrativní pracovníce

Do ASC DUKLA přišla ze Správy bojové přípravy MO v roce 1978. Nejdříve nastoupila jako administrativní pracovník, v letech 1985 až 2002 pracovala jako tajemník sportů kanoistiky, sportovní střelby a veslování.

Jaroslav HELLEBRAND, nar. 30. prosince 1945, veslování

Veslař, který se věnoval skulérským disciplínám skifu, dvojskifu a párové čtyřce, reprezentoval Československo od poloviny 60. do poloviny 70. let. Na ME 1965 v Duisburgu, na dvojskifu s Petrem Krátkým vybojovali bronzovou medaili, kterou zopakovali o dva roky později ve Vichy. Na skifu na MS 1970 vyjel bronzovou medaili. Jako strok párové čtyřky získal na mistrovství světa 1974 bronzovou a v roce 1975 stříbrnou medaili, na Hrách XXI. olympiády 1976 v Montrealu bronz.

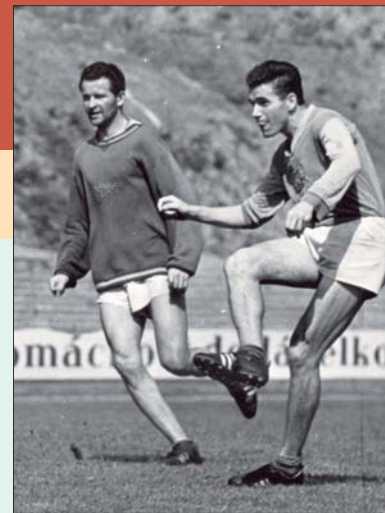
Text: Ivana Roháčková

Jiří Čadek oblékal dres fotbalové Dukly 15 let

PATŘÍ DO HVĚZDNÉ jedenáctky

Vizitka Jiřího Čadka prozrazuje, že tento kdysi spolehlivý střední obránce patří mezi legendy fotbalové Dukly. V jejím dresu sehrál v letech 1956–1971 celkem 328 ligových utkání, 32 v Poháru mistrů a pět v Poháru vítězů. Na Julisce oslavil v letech 1956, 1958, 1961–1964 a 1966 sedm mistrovských titulů a třikrát se radoval z prvenství v Československém poháru. Po skončení aktivní činnosti až do důchodového věku zastával funkci náčelníka dukelských tělovýchovných objektů a přes dvacet let trénoval na Julisce žáky. V úterý 7. prosince oslavil 75. narozeniny, k nimž mu přejeme hlavně pevně zdraví.

jiří čadek

K fotbalu mu ukázal cestu táta, který ho zasvětil do tajů tohoto populárního sportu už jako žáčka v rodném Pavlíkově na Rakovnicku. Dorostenecké kopačky obouval v Čakovicích a povolávací rozkaz ho poslal do pražského Ústředního domu armády. „Bylo tam hodně výborných fotbalistů, takže místo v sestavě pochopitelně pro mě nebylo. Jen jsem trénoval, a tak roční testování mé výkonnosti v olomouckých Křídlech vlasti jsem uvítal,“ vzpomíná na své začátky.

V roce 1956 se na Julisku vrátil a při absenci několika zraněných a nemocných hráčů se dočkal i své ligové premiéry proti Slovanu Bratislava. „Zápas se mi vydařil, což mně otevřelo dveře do základní sestavy. A v témže roce jsem slavil i první mistrovský titul. Ten nejpozoruhodnější za mě asistence však Dukla vybojovala v roce 1966. Tehdy měla před posledním kolem nejbližší k prvenství pražská „S“. Jenže Slavia v Edenu podlehla Interu Bratislava, Sparta prohrála v Košicích s Lokomotivou a nám se podařilo zvítězit nad VSS Košice. Protože při stejném počtu bodů jsme měli nejlepší skóre, tak jsme se radovali my,“ vrací se k nečekanému závěru tohoto ročníku.

Čadek zpočátku nechtěl být vojákem z povolání, po skončení vojenské základní služby se stal civilním zaměstnancem, ale po čase vystudoval Vojenské učiliště ve Vyškově a zařadil se mezi důstojníky. „Říkalo se, že máme lepší podmínky než fotbalisté z civilních klubů, s čímž nesouhlasím. Drželi jsme dozorčí službu i manuálně pracovali. Když se nám s manželkou narodila dcera, tak jsem Duklu marně žádal

o byt. A tak jsem ve Víně koncem padesátých let začal s jedním zedníkem stavět rodinný domek, což trvalo čtyři roky,“ přibližuje svoji tehdejší nevedení mimofotbalovou aktivitu.

Počátkem šedesátých let se Dukla vydala pětikrát do Ameriky, kde čtyři silně obsazené mezinárodní turnaje vyhrála. Udivila hned v prvním ročníku, kdy ve finále rozdrtila slavný Everton 7:2. „Den před utkáním vedení tohoto anglického týmu netajilo platy hráčů, které v librách u některých představovaly vyšší částky než naše příjmy v korunách. Když jsme v poločase vedli 5:0, tak za námi přišli organizátoři turnaje s prosbou, abychom už je přestali deklasovat, protože na jejich příští utkání by už diváci asi nepřišli. Byli jsme skvělá parta v čele s Koubolem, Ladislavem Novákem, Masopustem, Pluskalem, Kučerou, Jelínkem a dalšími esy,“ stále Jirka prožívá velké zážitky z tohoto mimořádně úspěšného období.

Z jeho tří mezistátních utkání za první mužstvo mu především dvě z roku 1958 pevně utkvěly v paměti. Národní tým v generálce na mistrovství světa ve Švédsku zvítězil v Praze nad NSR 3:2, přičemž jeden inkasovaný gól byl více než kuriózní. „Brankář Stacho chytil míč, poklepal s ním o zem a chtěl ho vykopnout. Místo toho se však trefil do mé paty, od které se balon odrazil a skončil v síti. Sudí odpískal gól až po upozornění jednoho z německých hráčů,“ směje se ještě dnes.

Na světovém šampionátu nastoupil Čadek pouze k prvnímu utkání proti Severnímu Irsku (0:1). „Před odletem jsem si léčil zraněný kotník, zdál

se být v pořádku, ale náročných 90 minut ukázalo pravý opak. Trenér Kolský sice se mnou počítal i pro další zápas, ale nedoléčené zranění mě už na hřiště nepustilo,“ říká s příchutí hořkosti.

V Poháru mistrů byla Dukla důstojným reprezentantem československého fotbalu a přesto mohla podle Čadka dokázat ještě víc. „Některé zápasy jsme nezvládli vinou zmrzlého terénu, na který jsme neměli odpovídající obutí. Například v roce 1963 jsme v Praze z tohoto důvodu podlehli Borussia Dortmund 0:4 a na jejím výborně připraveném trávníku vyhráli 3:1. Nebyli jsme tedy horší,“ tvrdí s odstupem času.

Závodní kariéru ukončil v roce 1971, kdy mu bylo 36 let. Trenér Vejvoda s ním sice ještě počítal, ale místo nejisté budoucnosti dal přednost nabídce pracovat jako náčelník tří dukelských objektů – stadionu na Julisce, tenisových kurtů u Prašného mostu a loděnice na Císařské louce. „Bylo to hodně náročné, ale zároveň jsem měl i jistotu do dalších let. Po čase jsem ještě jeden rok hrál v Benešově, kde působil Vacenovský, a hlavně trénoval žáčky Dukly. V důchodu teď pomáhám ve fotbalové Víně opět s výchovou těch nejmenších předškoláků. Fotbal byl průvodcem celého mého života a nemohu se s ním rozloučit,“ přiznává jubilant.

V nedávné anketě o historicky nejlepší hráče Dukly se zařadil do hvězdné jedenáctky, což ho velice potěšilo. „Její dres oblékala dlouhá řada špičkových československých fotbalistů, a proto si této pocty nesmírně vážím,“ uzavírá Čadek své malé ohlédnutí za svým dosavadním životem a zároveň zdůrazňuje, že Dukle vděčí za mnoho. |

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková a archiv FK Dukla Praha

Přijetí medailistů letošní letní sezony ministrem obrany Alexandrem Vondrou

**Veselé Vánoce
a mnoho úspěchů
v novém roce**

**Vám přeje
ASC DUKLA**

